

Enajori

এনাজৰী

বহাগবিহু 2022

Assam Association Melbourne (AAM), Issue 16. 2022

Rongali Bihu Wishes

TED BAILLIEU

Former Premier of Victoria, Australia
Chief Guest at Rongali Bihu 2022

"Happy Rongali Bihu 2022. I wish everyone in the Assamese Community all the best for this grand celebration of Rongali Bihu 2022.

May the Assamese New Year bring great happiness and success to you all."

"I am sending my best wishes to entire Assamese Community in Melbourne for their celebration of "Rongali Bihu 2022" on this 23rd Day of April 2022. I am pleased to learn about the compilation of the colourful cultural magazine "Enajori 2022" to mark the celebration which is highly commendable. Celebration of rich Assamese heritage at home away home is of particular significance in dissimilating and generating awareness of our beautiful state and people abroad. I hope these efforts will generate interests for many to visit our state and experience the Assamese way of life including warm hospitality of Assamese people.

I sincerely appreciate the leadership of the executive committee of Assam Association Melbourne for reaching out to me and seeking my wishes in this auspicious celebration of the Rongali Bihu 2022. May this Assamese New Year bring full of happiness and success to each and every one of the Assamese people residing in Melbourne.

I wish every success of Assam Association Melbourne.

Best wishes"

DR HIMANTA B SARMA, PhD, LLB
Honourable Chief Minister

(HIMANTA BISWA SARMA)

Editorial

Literature is the backbone of any society or civilization and so is Enajori to the Assamese community living in and around Melbourne. Enajori 2022 is a pure reflection of the simplicity of Assamese culture, heritage and values. It gives a glimpse of Assamese way of living in a multicultural society by practicing inclusion and adaptation. Though the limited resources did not permit us to incorporate the richness and versatility of Assamese literature yet we tried to include the tastes and preferences of every generation and showcased some of the interesting attributes under various segments of this magazine.

While Enajori does not need a new introduction, Enajori 2022 is clearly a collection of rich and variety of contents contributed, collected and compiled by a group of talented members in the community. Enajori 2022 comprises the contents across seven key themes. The themes are “Amuthi Pohar - এমুঠি পোহৰ”, “Kuhi Paat - কুহিপাত”, “Bohagi Xubhasish - বহাগী শুভাশীষ”, “Rengoni Poem - বেঙনী”, “Akhon Axomia Selfie - এখন অসমীয়া Selfie”, Shradhanjoli - শ্ৰদ্ধাঞ্জলি” and “Traditional Recipe- অসমীয়া খলুৱা ব্যঞ্জন”.

Under the theme “Amuthi Pohar”, articles are being collected in both Assamese or English describing significant life moments or the moments to cherish. Under the “Kuhi Paat” theme, various forms of articles, picture and drawings are being collected from the youngsters capturing the imaginations of the reality of various facts, figures and issues related to Assam and Assamese way of lives. “Bohagi Xubhasish” section comprises blessings from parents and grandparents in the occasion of Rongali Bihu, who are living back in Assam or elsewhere. “Rengoni” This section includes the poems, recitations, literature, fictions or life-story etc. “Akhon Axomia Selfie” is a fun section where all members living in Melbourne are requested to send a selfie/groupie with something of Assamese importance or significance in relation to Assam. “Shradhanjoli” is about paying tribute to many departed souls of the near and dear ones of my Assamese community over the past year. During the recent pandemic, many of our community people in Melbourne have lost their immediate family members back in India and they went through a really tough time. This section is dedicated in the Enajori 2022 just as a remembrance and tribute to the departed souls. “Traditional Recipe” section aims to exhibit the traditional and delicate Assamese Cuisines recipes from the members who love cooking including those who may be even trying to learn how to cook.

Having had the contribution from all four corners of the globe, Enajori 2022 has taken a real shape by exhibiting the varieties across all seven themes including capture of many memorable events celebrated among the AAM community. Hope the readers would love reading the compilation. The editorial team hopes that the reader would also appreciate the heart and soul of Assamese community living in Melbourne through Enajori 2022.

Wishing Everyone a very Happy Bohag Bihu 2022 and a prosperous Assamese New Year.

Editorial team
Gitika Talukdar
Gariyasi Medhi
Hemanta Doloi

EDITORIAL TEAM

Gitika Talukdar

Gariyasi Medhi

Hemanta Doloi

Message from the Assam Association Melbourne Committee

We wish you all a very Happy Rongali Bihu 2022

The name Assam Association Melbourne (AAM) was adopted from the earlier Vic Assam which is at the centre of binding the extended Assamese community here in Victoria and providing with a platform for all to come, engage, enjoy and participate in numerous activities throughout the year. While AAM is run by the elected office bearers on an annual basis, the core of the organisation is its member-base without which such an organisation can't run. So far the success of AAM is driven by the continued support from the members who not only generously contribute the financial contributions but also provide in-kind contributions ensuring success of numerous activities throughout the year.

During last two years during the COVID-19 Pandemic, AAM particularly played a significant role supporting the community with numerous online and face-to-face events and providing a sense of belongingness for all. Many members have had tough times not being able to travel back to Assam to meet their dear ones at the time of need during the pandemic, yet as a community, everyone has somehow managed the challenges and succeeded in the difficult times.

While AAM's events are usually run by the funds collected through the yearly membership and the event-based entry fees, event based financial support received from the Victorian Multi-cultural Commission supplements the operational budget quite significantly. With a strong track record of running the organisation, AAM has established its good reputation which helps to receive continuous funding support from Government organisations for celebrating wider varieties of functions. For instance, over past two years, AAM started celebrating "Sankardev's Tithi" in addition to the main two bihu functions, Magh Bihu and Rongali Bihu which is truly impressive. With the growing member-base, AAM is hopeful to embrace even more of such functions of cultural significance for educating and generating awareness of the rich Assamese culture among the new generation Assamese community in the wider Australian multicultural society. For the first time, Me-Dam-Me-Phi which is one of the main functions among the Ahom community from Assam was celebrated by the few families which will eventually be emerged as one of key functions within the AAM community at large.

Like any other organisation, success of AAM lies with the dedicated and willing members who take the responsibility and contribute towards the growth of the organisation despite their busy personal lives. For the first time, AAM has now been able to set a vision for establishing a corpus fund and developing a sustainable operating platform with a clear identity within the Australian Multicultural Society. AAM is hopeful that with the help of current, emerging and future leaders from the growing Assamese community here in Victoria, a continuous and seamless operation of the organisation will prevail.

We are grateful to the Victorian Multicultural commission for awarding AAM Inc a grant for the Bohag Bihu function this year.

The committee wishes every member in the community success and happiness for the Assamese New Year.

AAM Committee 2021/22

Dr Hemanta Doloi, President

Mr Gauri Konwar, Secretary

Dr Apajita Changkakoti, Vice President

Mr Bhaskar Sarma, Treasurer

Dr Gitika Talukdar, Executive member .

CORPUS FUND AND FUTURE OF ASSAM ASSOCIATION MELBOURNE (AAM)

Dr Hemanta Doloi

Long Live Assam Association Melbourne (AAM)! That's my wish, that's my dream and that's my aspiration towards AAM. AAM will only grow if we have a consistent member-base and tireless unconditional love and affection to create a home away home. We are all individuals and our unique identify, commitments in our own lives are all important. But for the sake of our new generation here in Australia and also for our collective good, we need to give a permanent identity to AAM inscribing our rich culture, heritage and value. Such an identity could well be in the form of a physical infrastructure. If there is a wish, there is a way and with our richness of hearts and relative fortune in wealth and materials, we can certainly fulfil this aspiration for AAM even sooner than later.

Yes, that's the aspiration and that's what we are currently pledged to become. Having had the privilege to serve AAM as a current president, I along with my dear office bearers Gauri Konwar, Bhaskar Sarma, Geetika Talukdar and Aparajita Changkakoti have created a new Corpus Fund for AAM with a long-term vision of owning a permanent identity for our ever-growing Assamese community. Keeping a five-year target, currently we call this fund as "Lakshya 2027". With our collective charity in performing 'Naam Kirtan' in various occasions over past years, we have been able to save up \$486 which formed an auspicious opening balance of this "Lakshya 2027" fund.

While we are relatively a young community here in Victoria, we must take the examples of collective success from other communities where people donate in cash and in-kinds on a regular basis. There are examples in some communities where upto 20% of every person's yearly income is donated towards the community funds. Unlike other communities, we Assamese community is very fortunate here in Australia. Most people in our community are professionals and we all hold respectable professional positions in the industry. From the measure of per capita income, we are in top 10% high earners bracket in Australia. Back home in Assam, most of our families are self-sufficient and independent of us which is an added blessing for many of us. So, with our kindness, wishes and commitments, we can move the mountains. All we need as this stage a convergent mantra "We will do it" and we will eventually make a history of creating an unprecedented legacy.

One behalf of the wider Assamese community, I wish to request you all to come forward and being a regular donor supporting the growth this AAM Foundation fund and create the success. While currently there are only two signatories of this Corpus fund, there is a provision for being a signatory by any member from the community so that the decision

An artistic view of the Assamese Cultural Hub in Melbourne (hypothetical – concept only)

Details of the AAM Foundation Account:

Account Name: Assam Association Melbourne Inc.
BSB: 033002
Account No: 118839

Magh Bihu 2022

Magh Bihu 2022

Magh Bihu 2022

"এমুঠি পোহৰ"

এমুঠি পোহৰ এনাজৰী ২০২২ বৰ্ষৰ এক বিশেষ অংশ ইয়াৰ জৰিয়তে
আমাৰ লেখক/লেখিকা সকলে সৰল শব্দশৈলীৰে নিজৰ অনুভৱী
সত্তাক বৰ্ণন কৰিছে।

Polymath Srimanta Sankardev and His Contribution Towards the Assamese Society

Written by Sudarsana Goswami Kotoky

This write-up is for the next generation who might know Srimanta Sankardev only as a spiritual Guru.

Mahapurush Srimanta Sankardev was not only a spiritual leader, he was a writer, actor, director, playwright, dancer, singer all rolled into one. His contribution towards the socio-cultural lives of Assamese people is indispensable.

In the 15th and 16th century, most of the people had no access to education. There was always a discrimination between the select few who were literate against most illiterate masses. Sankardev tried to give a new life to humanity. So, he initiated a religious movement called "Ekasarana Dharma" with the essence of "Bhakti" and "Mukti" as its pillars. He said "Ek Dev Ek Sev" means worship to one God.

According to Sankardev, God is for everyone, and it should not be restricted to only privileged classes to recite and preach God's name. By establishing "Naamghar", he provided an opportunity for everyone to offer prayers to God under the same roof. Sankardev translated the teachings of Bhagavad Gita into simple vernacular language and in the process, created a masterpiece called the "Kirtan Ghoxa". Kirtan means narratives of Krishna and each Kirtan consists of a Ghoxa (loosely translated as couplets). Another popular creation of Sankardev is "Gunamala" which is a simplified version of Bhagavata Purana.

According to research, Sankardev was the first modern Indian playwright. He beautifully composed six "Ankiya Bhaonas" almost 600 years ago. His first creation was "Chihnna Yatra" for which he painted the backdrop himself to create a stage set for the very first time. "Chihnna Yatra" is considered as one of the first open air theatrical performances in the world. He introduced a character called "Sutradhar" who recites slokas, dances with the music and explains every stage of the Bhaona. Though it has similarities with William Shakespeare's theatre but it was adopted by Sankardev more than a hundred years before. Apart from Sutradhar, Bhaona has different characters:

"Bhaoriya" - The actors performing the characters as per script

"Gayan" - The singers

"Bayan" - Musicians who play the Khol, Taal etc.

Polymath Sankardev's other beautiful creation is "Borgeet" (holy song). Borgeet helps devotees develop devotion to God. He created 240 Borgeets and used raag "Dhansiri", which is similar to "Dhanyasi" in Carnatic music. But one should not compare Borgeet with Hindustani classical music because Borgeet is 400 years older than Hindustani classical music. Till today, there are lots of research going on about Borgeet. Music director Anurag Saikia is known for taking the initiative of syncing Borgeets to the symphonic orchestra. Besides Borgeets, Sankardev also composed "Bhatimas".

Sankardev introduced musical instruments like Khol (a barrel-shaped drum) and Taal (cymbals). He used these instruments in his instrumental orchestra called Gayan (singer) - Bayan (drummer). According to some research, Sankardev's musical work is on 14 beats which is also used in Jazz or classical music, but only one musician can use it. Surprisingly, in Sankardev's music, the entire community performs effortlessly to 14 beats.

There are 8 distinct classical dance forms in India which have got recognition through Sangeet Natak Akademi - "Satriya" dance is one of them. If we look at the history of each dance form, only Satriya can be traced to an individual.

Sankardev's ideology was based on liberty, equality and fraternity. That is why, Mahatma Gandhi said once "A great Vaisnavite revival under Sankardeva in the 16th century has made Assamese people kindly, tolerant and humane. There is no sign anywhere in Assam of the untouchability which is found in Northern and Southern India."

Prayers and gratitude to our Guru for giving us an inclusive culture and a greater Assam.

ব'হাগ বিহুত এশ এবিধ শাক

হৰপ্ৰিয়া বাকসিদ্ধান্ত বৰগোহাঞি

কৃষিৰ লগত সম্পৰ্ক থকা আমাৰ বিহু উৎসৱৰ লগত জড়িত হৈ আছে নতুন জনবিশ্বাস, সংস্কাৰ তথা পৰম্পৰা। তিনিওটি বিহুৰ কাতি লিহুত যেনেকৈ পথাৰ চাবলৈ যোৱা, পথাৰত চাকি জ্বলোৱা অথবা আকাশৰপৰি জ্বলোৱা আদি অতীজৰে পৰা চলি আহিছে, ঠিক সেইদৰে বঙালী বিহুটিত গৰুৰ গা ধুওৱা, পিঠা খুওৱাৰ লগতে গৰু বিহুৰ দিনা এশ এবিধ বনশাকৰ ভাজিখন খোৱা প্ৰথাও চলি আহিছে। বিশেষকৈ উজনি অসমত এই এশ এবিধ শাক খোৱাৰ প্ৰথা সমগ্ৰলৈকে প্ৰচলিত হৈ থকাটো বৰ্তমানে লক্ষণীয়। নামনি অসমত সাত শাক তোলা এটি উৎসৱেই আছে বুলি জনা যায়। সাত বিহুৰ ভিতৰতে এই সাত শাক খোৱাৰ প্ৰথা চলি থকা বুলি জনা যায়। সাত বিহুৰ দিনা এই শাক তুলিবলৈ যোৱাটো এটা পৰম্পৰা।

গৰু বিহুৰ দিনা পুৱাই গৰুৰ মাহ-হালধিৰে নোৱাই নৈ বা পুখুৰীত গা ধুওৱাৰ পিছত গৰুৰ গটলৈ মৰা লাও-ৰোঙেনাৰ চটিৰ পৰা অলপমান ঘৰলৈ লৈ অহা হয়, অৰ্থাৎ লৈ অনাটো নিয়ম। ৰাতি গৰুৰ নতুন পখা দি পিঠা খুওৱা, যাগ দিয়াটো যেনে নিয়ম, তেনেকুৱাই নিশা এশ এবিধ বনশাকৰ ভাজিখন খোৱাটোও গৃহস্থৰ নিয়ম। জনবিশ্বাস মতে এই এশ এবিধ বনশাকে বছৰটোলৈ গৃহস্থীখনক বহু বেমাৰ-আজাৰৰ পৰা ৰক্ষা কৰি থাকে। আচলতে প্ৰতিবিধ শাকেই ঔষধি গুণসম্পন্ন। এই শাকসমূহ হ'ল— সৰু মানিমুনি, বৰ মানিমুনি, ভেদাইলতা, নৰসিংহ, ব্ৰাহ্মী, মচন্দৰী, পদিনা, দোবোণ, মাটিখুতৰা, হাতীখুতৰা, পানীখুতৰা, মৰলীয়া, লাইজাবৰি, বগা পানীনৌৱা (শ্বেত পূৰ্ণনবা), ৰঙা পানীনৌৱা (বহু পূৰ্ণনবা), মাটি কাদুৰী, কেঁহৰাজ, বনজালুক, মেচাকি, ঢেৰীয়া, হেলচী (মনোৰা), লেহেতি, কলমৌ, বিহলঙনি, যেতাইতিতা, মহানিম, ভুইনিম, ভাঙৰকুঁহি, জেতুকা, পানীমোটকা, বৰহমধুৰি, ভতুৰা, জিলমিল, চাঙেৰী টেঙা বা টেঙেটি (তিনিবিধ), মোমেধু বা ধনিয়া, মান ধনিয়া বা বনমেমেধু, ওলমোটকা, চালকুৰী, মাটোকটোকা, দুবৰি, বাছনিমুৰগা, লাটকচি, ভেকুৰীতিতাৰ আগ, ভাততিতাৰ আগ, বাহকতিতাৰ আগ, তিতফুলৰ আগ বা ৰঙালহকৰ আগ, চেংকচ, বনধপাত, দুধকচ বা দহিকচৰ ধুৰি, মিঠা কচৰ ধুৰি, মানকচৰ ধুৰি, ক'লাকচৰ ধুৰি, বন আমলখিৰ পাত, তুলসী, কলিয়া তুলসীৰ পাত, জলকীয়াৰ আগ, বনতিৰহৰ আগ, লাই, লফা, বাবৰি, পালেং, সৰিয়হ, মিঠা পালেং বা পিৰালী পালেং, চুকা, সৰু সোণবৰিয়াল, বৰ সোণবৰিয়াল, বনঘট, আগেচিতাৰ আগ, পিপলিৰ আগ, ভেকুৰী তিতাৰ আগ, জালুকৰ আগ, আদাৰ পাত, পিৰাজিৰ পাত, বন নহকৰ পাত, ভেটঙটিৰ কুঁহি, টেঙামৰা, মিঠামৰা, তিতামৰা, শতমূল, কণাশিমলা, হালিম, মেদেলুৰা বা দাদিগুদিগা, মধুসোলেং, মহাভুংগৰাজ, নৰসিংহ, গাৰীবতী বন, মেথি শাক, চুতীয়া লফা, পচতীয়া, চজিনাৰ পাত, শুকলতি, কাঠ আলু, মোৰা আলু, পানী আলু, মিঠা আলুৰ পাত, পাতালী কোমোৰাৰ আগ, মেৰা বা লতাবেলৰ আগ, হাতীকেবেলা বা বনকেবেলাৰ আগ, ভাতকেবেলাৰ আগ, পাণ মছলাৰ (চফঙটি) পাত, জিৰাৰ পাত, বঙালাউৰ আগ আৰু মেজেঙা। এইসমূহ শাকৰ লগত গৰুচটিৰ লাউ, ৰোঙেনা, কেবেলা আদিৰ টুকুৰাবোৰ মিলাই ৰন্ধা হয়। এই সুবাদ বাঞ্ছন প্ৰকৃতিতে ঔষধি গুণযুক্ত যে বাঞ্ছনখনৰ গোন্ধেই প্ৰমাণ কৰে। সি যিয়েই নহওক, গৰু বিহুৰ দিনা গধূলিৰ সাজত খোৱা এই বাঞ্ছন আমাৰ সংস্কৃতিৰ এক অংগ বুলিয়েই ৰ'ব পাৰি। বিশ্বগীততো এই ঔষধি গুণযুক্ত বনশাকৰ উল্লেখ আছে। হুঁচৰি গোৱা বাইজে গৃহস্থলৈ বা বাইজলৈ আশীৰ্বাদ জনাই গোৱা গীতটিয়েই ইয়াৰ উৎকৃষ্ট প্ৰমাণ।

‘এটা বাতিত নহক এটা বাটিত গৰু’

এটা বাটিত খুতৰা শাক

মুৰৰ চুলি ছিঙি আশীৰ্বাদ কৰিছোঁ

গৃহস্থ কুশলে থাক।’

এইখিনিতে উল্লেখযোগ্য যে এই এশ এবিধ শাকৰ আটাইবোৰ পোৱাটো সহজ নহয়। তেতিয়া অন্যান্য ঔষধি গুণযুক্ত বনৰ আগ বা কুঁহিপাত মিলাই দিয়া হয়। শেৰালি ফুলৰ আগ, ডালিমৰ কুঁহি, অমৰাৰ কুঁহি, কেবেলাৰ আগ, ভোলৰ আগ, জাতিলাউৰ আগ, মৌলতাৰ আগ, জিকাৰ আগ, কাকিৰলৰ আগ, ভিতাকেবেলাৰ আগ, তিৰহৰ আগ, মধুৰী আমৰ কুঁহি, কৰাদেৰ কুঁহি, আতলচৰ কুঁহি, আমৰ কুঁহি, জামু (বিভিন্ন) ৰ কুঁহি, হালধিৰ পাত, পাণৰ কুঁহি আদি মিলাই এশ এবিধ কৰা হয়।

মোবাইল অপহৰণ

-----কস্তুৰী নিভা গগৈ

২০১৯চনৰ ৭নৱেম্বৰত এয়াৰ ইণ্ডিয়া বিমানত অষ্ট্ৰেলিয়াৰ মেলবোৰ্ণৰ পৰা নতুন দিল্লী অভিমুখী উৰণ প্ৰায় ১২ঘণ্টীয়া যাত্ৰা। মেলবোৰ্ণৰ পৰা পুৱা তাৰ স্থানীয় সময় ৯বজাত যাত্ৰাৰম্ভ দিল্লী পাওঁতে ভাৰতৰ স্থানীয় সময় আবেলি ৫বাজিৰ। অষ্ট্ৰেলিয়া ভাৰতৰ দক্ষিণ পূৱ দিশত বাবে সময় সেই মহাদেশৰ Day light saving অনুযায়ী প্ৰায় চাৰে চাৰি ঘণ্টাৰ পৰা ৫ঘণ্টা আগবঢ়া ভাৰততকৈ। পূৰ্বতেও মই আৰু সৰুছোৱালী

হিয়ামন(হিয়াদৰদী, হিয়াজালী) মেলবোৰ্ণৰ পৰা এয়াৰ ইণ্ডিয়া বিমানত দিল্লীলৈ আহিছো এইবাৰ কিন্তু এয়াৰ ইণ্ডিয়াৰ ভালেমান অৱনতিহে দৃষ্টি গোচৰ হ'ল। এইবাৰ বিমানত ভাৰতৰ এক বিশেষ জনগোষ্ঠীৰ লোকহে সংখ্যাগৰিষ্ঠ দেখিবলৈ পোৱা গ'ল। অষ্ট্ৰেলিয়াত ভাৰতীয় মূলৰ এই জনগোষ্ঠীৰ বহু শ্ৰমিকে বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত পাৰদৰ্শিতাবে অৰ্থ উপাৰ্জনৰ পথ মোকলাইছে। মোৰ কাষৰ আসনতো এই জনগোষ্ঠীৰ স্বামী স্ত্ৰী। বিমানত উঠিবৰ আগেয়ে গুৱাহাটীৰ চুপাৰ মাৰ্কেটৰ বৰগোহাঁই দাদা আৰু বাইদেউক লগ পালোঁ। তেখেত সকলৰ সৈতে মেলবোৰ্ণৰ অঙ্কুৰ আত্ৰেয়ীহঁতে নিমন্ত্ৰণ কৰা baby shower ৰ get together অনুষ্ঠান এটিৰ আনন্দময় পৰিবেশত পৰিচিত হৈছিলোঁ। তেখেত সকল মোতকৈ বিমানত কেইশাৰীমান আগত বহিছিল আৰু তেখেতসকলৰ খিৰিকীৰ কাষৰ আসনখনত এক বিশেষ জনগোষ্ঠীৰ লোক বহিছিল। তেখেতসকলে

মোক সেই আসন খনলৈ নিবৰ বাবে সহযাত্ৰীজনক অনুৰোধ কৰিব বিচাৰিছিল কিছু সাল-সলনি কৰিবৰ বাবে মই কিন্তু বাধা দিছিলোঁ মিছায়ে অনুৰোধ নকৰিবলৈ যদিও তেখেত সকলে অনুৰোধ কৰি চাইছিল আৰু মই ভবা ধৰণেই তেখেতসকলৰ সহযাত্ৰীজন মান্তি হোৱা নাছিল। মোৰ কাষৰ আসনৰ স্বামী স্ত্ৰী দুয়োয়ে মোকো খিৰিকীৰ কাষৰ আসনলৈ যাবলৈ অনুৰোধ কৰিছিল যদিও ময়ো মান্তি নহ'লো কাৰণ মই অহা-যোৱা কৰা পথৰ কাষৰ আসনখন পাই ভালেই পাইছিলো। দীঘলীয়া বিমান যাত্ৰাত দুই তিনি খন চিনেমা

চাই খোৱা বোৱা কৰি টোপনি যোৱা যায় মাজে মাজে উঠি ইফাল সিফাল কৰি toilet আদিলৈ যোৱা যায়। ১১ঘন্টা মান উৰণ এইদৰে থাকেই পাৰ হ'ল। বিমানতো এঘন্টাৰ পাছত নতুন দিল্লীত অৱতৰণ কৰাৰ কথা ঘোষণা কৰিছিল।ময়ো পানীৰ বটল এটা আনোগৈ বুলি কেবিনলৈ গলো আৰু আহি আসনত বহিলোহি। বিমানত সকলোবোৰ যাত্ৰী চিনেমা চোৱাত গাণ শুনাত আৰু টোপনিওৱাত ব্যস্ত। মই সমুখৰ

আসনৰ চিট পকেটত ৰখা মোবাইলটো খেপিয়ালো নাই। তাৰ পৰা ভালদৰে সকলো বস্তু উলিয়াই চালো নাই। দুই তিনি বাৰ মোবাইলটো তাতে থৈ toiletলৈও গৈছো তেনেকৈয়ে আছে যাত্ৰা সামৰণিৰ সময়তহে মূহুৰ্ততে নোহোৱা হ'ল। লগে লগেই গম পালো মোৰ সহযাত্ৰী দম্পতীহালেই এই কামফেৰা কৰিছে। তেওঁলোকৰ দুয়োৰে হাতত দুটা সৰু তেনেই সাধাৰণ মোবাইল দেখিছিলো। তেওঁলোকে নিশ্চয় মোৰ নামী দামী ডাঙৰ মোবাইলটোৰ মোহ সামৰিব নোৱাৰিলে। মই তেওঁলোকক জনালোঁ মোৰ মোবাইল চুৰিৰ অভিযোগ দাখিল কৰি আহোঁগৈ বুলি। কেবিনত ক্ৰ জনক কথাখিনি কলো। তেখেতে কলে আপুনি গৈ তেখেত সকলক জনাওকগৈ যে আপুনি লিখিত অভিযোগ দাখিল কৰিব আৰু তেতিয়া বিমানত announce কৰিব আৰু বিমানৰ পৰা নামিলেই Check কৰি মোবাইল চোৰক arrest কৰিব। ময়ো আহি সহযাত্ৰী দুজনক সেইদৰে জনালোঁ আৰু কলমটো লৈ কেবিনলৈ গলো। এইবাৰ কেবিনত কলে আপুনি অলপ সময় ইয়াতে থাকক আৰু অলপ পাছত গৈ পুনৰ মোবাইলটো যত থৈছিল বিচাৰক গৈ যদিহে নাপায় আমি announce কৰিম। ময়ো ধৈৰ্য সহকাৰে কিছুসময় কেবিনতে থাকিলো তাৰ পিছত পুনৰ আসনলৈ আহিলো। এইবাৰ আসনত বহিয়েই গম পালো মোৰ সমুখৰ চিট পকেটত কিছু সাল-সলনি হৈছে। সকলোবোৰ বস্তু উলিয়ালো বেছি বস্তু এনেয়ো নাছিল আৰু সঁচাকৈয়ে দুই তিনিবাৰ তন্ন তন্ন কৈ পকেট খালী কৰিও বিছাৰি নোপোৱা ঠাইতে হেৰোৱা মোবাইলতো ওলাল।পকেটৰ মুখতে ৰখা মোবাইলটো একেবাৰে তলিত ওলালগৈ। যাহোক সকাহ পাই মোৰ মনটো উৎফুল্লিত হৈ পৰিল লগে লগে কেবিনত আহি খবৰটো জনালোহি। কেবিন ক্ৰ জনে কলে আগতেও বিমানত এনেকুৱা ঘটনা কেইবাবাৰো হৈছে তেওঁলোকৰ অভিজ্ঞতা বহুত আছে। কাষৰ যাত্ৰীয়েই চুৰ কৰে আৰু complain দি check কৰাই arrest কৰাব বুলি জনালেই মোবাইল ওলাই পৰে। বৰগোহাঁই দাদা আৰু বাইদেৱো গৈ মোৰ কাষত বৈ কথা পাতিলে, মোৰ কাষৰ দম্পতী হালেও বুজি পালে তেওঁ লোকে ভবা দৰে ময়ো বিমানত অকলশৰীয়া যাত্ৰী নহয়। ইতিমধ্যে দিল্লীত অৱতৰণৰ ঘোষণা কৰিলে-----

অবিভক্ত অসমৰ ৰাজধানী শ্বিলঙৰ জন্মগ্ৰহণ আৰু বিদ্যাবন্ত কৰা কন্তুৰী নিভা গগৈ শিক্ষা দীক্ষাৰে ডাঙৰ দীঘল হয় গুৱাহাটীত। তেওঁ ৰাজ্যিক শ্রীন বিভাগৰ প্ৰথম শ্ৰেণীৰ ৰাজপত্ৰিত বিষয়া হিছাপে কৰ্মসেৱা আগবঢ়ায়। বৰ্তমান তেওঁ লেখিকা সংস্থা, অসমৰ এগৰাকী পৃষ্ঠপোষক,বৃহত্তৰ যাত্ৰীগাওঁ শাখা লেখিকা সংস্থাৰ সভানেত্ৰী, অপৰাজিতা শাখা সাহিত্য সভাৰ পত্ৰিকা সম্পাদিকা,সতী জয়মতীৰ ট্ৰাষ্টৰ আজীৱন সদস্য,বৰ্ণনতা শিশু কল্যাণ সমিতিৰ পৃষ্ঠপোষক, নতুন জোনাক বনৰ সহকাৰী সম্পাদিকা, সাহিত্য সংস্কৃতিৰ অনুষ্ঠান সপ্তৰ্ষিৰ আজীৱন সদস্য।পঞ্চায়ত আৰু গ্ৰামোন্নয়ন বিভাগৰ প্ৰথম শ্ৰেণীৰ ৰাজপত্ৰিত বিষয়া সদ্য অৱসৰগ্ৰাপ্ত সহকাৰী উন্নয়ন আয়ুক্ত ৰাজেশ মেধিৰ পত্নী কন্তুৰী নিভাৰ বৰ জীয়েকী বিবাহিতা গৰীয়সী(গাঙ্গী) জোঁৱাই ৰূপম আৰু নাতিলাৰ ৰেণভ ভিদ্মান(বীভ),সক জীয়েকী স্থিতপ্ৰজ্ঞা(হিয়া)

ভ্ৰমণ

—শ্ৰী অনিতা মজিন্দাৰ বৰুৱা

পূজাৰ সময় ঘৰৰ অতাইয়ে লগলাগি বৈষ্ণো-দেৱী মন্দিৰ যোৱাৰ কথা উলিয়ালে। যেনে কথা তেনে কাম। আজিকালি অ'ন-লাইনেৰে সকলোবোৰ থিক কৰিব পাৰি। গতিকে প্ৰথমে দিল্লীলৈ যাব, তাৰ পিছত বৈষ্ণো দেৱী মন্দিৰলৈ যাব। শেষত অমৃতস্বৰ হৈ ঘৰলৈ মানে গুৱাহাটীলৈ উভতি আহিব। সময়ত যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলোঁ। কামৰূপ পোৱাৰ আগৰ ষ্টেচনত ছোৱালী এজনী আমাৰ কম্পাৰ্টমেণ্টত উঠিল। খিনকৈ চুৰিদাৰ কামিজ পিন্ধা মৰম লগা ছোৱালী, হাতত এটা ডাঙৰ বেগ। উঠিয়েই তাই মোক হিন্দীত সুধিলে- আন্তী ইয়াত বহিব পাৰোঁনে? মইও পাৰে বুলি মূৰ দুপিয়ালো। তাই সুধিলে আপোনালোক ক'ৰ পৰা আহিছে আৰু ক'ত যাব? মইও ক'লো গুৱাহাটীৰপৰা আহিছে, বৈষ্ণো দেৱী মন্দিৰলৈ যাম। ছোৱালীজনীয়ে লগে লগে ক'লে- মই গুৱাহাটীলৈ গৈছিলো। কেনেকৈ গুৱাহাটী গ'ল সুধিলত তাই কলে তাইৰ ককায়েক দুজন। ডাঙৰজনে আৰ্হিত কাম কৰে, সৰুজনে নেভিত কাম কৰে। সেয়ে ডাঙৰ ককায়েকৰ লগত বশিষ্ঠ আৰ্মী কোৱাটাবত আছিল। গুৱাহাটীখনত তাই ককায়েকৰ লগত বহুখিনি ফুৰি গুৱাহাটীখন যে তাইৰ ভাল লাগিছে তাকো জনালে। বুজি পালোঁ তাই কথাকৈ ফুৰি ভাল পাই। তাইৰ নাম কি কৰে সুধিলত- তাই কানপুৰৰ স্থানীয় ক'লেজ এখনৰ প্ৰবক্তা। তাই ক'লেজত অংক পঢ়ুৱাই। এইবাৰ তাইক ভালকৈ মন কৰিলো, দেখিলে তাইক ক'লেজৰ প্ৰবক্তা যেন নালাগে। ক'লেজত পঢ়ি আছে বুলিয়ে ভাবিছিলো। তাই অনৰ্গল কথা কৈ গ'ল। আমাৰ কথা শুনি সকলোৱে চাব ধৰিলে। তাইৰ মাক দেউতাক বিজনেচৰ কামত অনবৰত ব্যস্ত। সেয়ে তাই আইতাক ইঁতৰ লগত থাকে। বৈষ্ণো দেৱীৰ মন্দিৰত সিহঁতৰ পৰিয়ালৰ আটাইবোৰ লগলাগি একেলগে যাব। তাই যে ফুৰি খুব ভাল পাই তাইৰ কথাৰ পৰাই উমান পালোঁ। আন্তী জানে- মই ফুৰি খুব ভাল পাওঁ- সেয়ে মাহতকৈ কৈছো মোক বিমান পাৰা ফুৰিবলৈ দিয়া, বিয়াৰ পাছত ফুৰিবলৈ নাপালেও মোৰ মনত যেন একো দুখ নাথাকে। তাইৰ এইশাৰ কথায়ে যেন মোৰ মনটো চুই গ'ল। বিয়া বুলিলে যিটো আনন্দ হয়, তাৰ ঠাইত তাইৰ এনে চিন্তাই মোৰ মনটোত তাইৰ প্ৰতি অকণমান হলেও সহানুভূতি জাগি উঠিল। এতিয়াও সমাজত ছোৱালীবোৰে বহু বন্ধনত থাকিব লগীয়া হয় সেয়ে এই ফুৰি ভাল পোৱা অনৰ্গল কথা কৈ ভাল পোৱা ছোৱালী জনিৰ বিয়া বুলিলে এনে ধৰণৰ চিন্তা আছিল বুলি মোৰ ধাৰণা হ'ল।

যথা সময়ত আমি দিল্লী পালো তাত দুদিনমান থাকি বৈষ্ণো দেৱী মন্দিৰ বুলি যাত্ৰা কৰিলো। ঘোঁৰাৰে বৈষ্ণো দেৱীৰ মন্দিৰলৈ যাম বুলি আমি আটাইয়ে যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলো। যাওঁতে দেখিলো এজনী কম বয়সীয়া মাইকী মানুহে হাতত পানী কেঁচুৱাটো লৈ অনগল জয়মাতা বুলি কৈ গৈ আছে। ইমান দূৰ ৰাস্তা কেনেকৈ যাব ভাবিয়ে আচৰিত লাগিল। মনতে ভাবিলো অটল ভক্তি থাকিলে মানুহে কৰিব নোৱাৰা কাম একুৱে নাই। ঠায়ে ঠায়ে পানীৰ যোগান, খোৱা বস্তুৰ দোকা হবন, লগতে বাথকম, তেল মালিছ কৰা মানুহ, ডাক্তৰ আদিও থকা দেখিলো। দেখি ভাল লাগিল- মানুহে যাতে কষ্ট নাপাই তাৰ কাৰণে সুবিধাবোৰ দিছে। জাগাই জাগাই চেকিং পোষ্টত চেকিং বোৰো হৈ আছে। এটা সময়ত মন্দিৰ আহি পালো। পূজাৰ সময় গতিকে মানুহৰ অসম্ভৱ ভীৰ। মাজে সময়ে বিশ-ত্ৰিশ জনৰ একোটা দল মাতা বৈষ্ণো দেৱীৰ নাম লৈ চিঞৰি চিঞৰি যেনেদৰে আহে দেখিলেই গম পাই সিহঁতে মাতা দেৱীৰ ভক্তিত ইমানেই মতলীয়া যে কোনো পিনে মুক্কেপ কৰিবৰ সিহঁতৰ সময় নাই- সেয়ে তেনে দল মানুহ দেখিলে আতৰলৈ গুছি যাওঁ। এইবাৰ আহি লাইনত থিয় হ'লো। দেখিলো এজন ডেকা লৰাই বৃদ্ধা মাতক পিঠিত লৈ থিয় হৈ আছে। কিমান দেৱীৰ পৰা থিয় হৈ আছে বা কিমান দেৱীলৈ থিয় হৈ থাকিব সেই সময়ৰ কোনো হিচাপ নাই। এইবোৰ দেখি মনে মনে মাতাক প্ৰণাম কৰি মনতে ভাবিলো- তোমাৰ মহিমা অপাৰ। তোমাৰ প্ৰতি ভক্তিয়ে মানুহক ইমান শক্তি দিছে যে মানুহে কৰিব নোৱাৰা কাম যেন একোৱেই নাই।

বৈষ্ণো দেৱীৰ যাত্ৰা শেষ কৰি এইবাৰ অমৃতস্বৰলৈ বুলি যাত্ৰা কৰিলো। গধূলি অমৃতস্বৰ আহি পাই গা-পা ধুই মন্দিৰলৈ খোজ ল'লো। হোটেল খন 'গোৰ্ণ্ডেন টেম্পল' ৰ ওচৰত হোৱা কাৰণে যাবলৈ একো অসুবিধা নহ'ল। আমি যোৱাৰ সময়তে কেইজনমানে গ্ৰন্থখন ফুৰাইছে। গতিকে মানুহৰ ভীৰ- লগতে আমাৰো সেইখিনি দেখা সৌভাগ্য হল। পূজাৰ সময়, জোনৰ পোহৰত মন্দিৰৰ সৌন্দৰ্য্য অপূৰ্ব- দেখিয়েই আমাৰ সকলোৰে মনটো ভৰি গ'ল। এজনে ক'লে আপোনালোকে ইয়াৰ লংগৰ খানাতো খাব পাৰিব। খাবলৈ গৈ দেখিলো তাতো ইমান শৃংখলাবদ্ধ হৈ মানুহে কাম কৰিছে যে- দেখিয়ে আচৰিত হোৱাৰ লগে লগে ভালো লাগিল। এই হাজাৰ-হাজাৰ মানুহক নীৰৱে এজনে থাল দিছে, আন এজনে চামুচ-বাতি হাতে-হাতে দিছে। আমিগৈ লংগৰ খানা পালো। মানুহবিলাক শাৰী পাতি বহি গৈছে। কটো একো বিশৃঙ্খল বা হাই-উৰুমী নাই। আমিও বহি পৰিলো এজনে আহি কতি, এজনে মাটিমাহৰ তৰকা, এজনে পায়স আৰু আন এজনে বাতিত পানী দি গৈছে- নিজৰ কাম নীৰৱে নিজে-নিজে কৰি গৈছে। তৃপ্তিৰে খাই থাল বাতি লৈ তললৈ নামি অহাৰ লগে লগে এজনে হাতৰ পৰা থালখন ল'লে, এজনে বাতি-চামুচ লৈ অনগল বাচন ধুই আছে। পিছদিনা বাতিপুৱা আকৌ মন্দিৰলৈ গ'লো। এইবাৰ সিহঁতৰ সোৱাদ লগা হালুৱাৰ লাড্ডু প্ৰত্যেকৰে হাততে দি গ'ল। তাৰ পিছত জালিয়ানৱালা বাগ, দুৰ্গা মন্দিৰ আদি চাই গুৱাহাটীলৈ বুলি ৰাওনা হ'লো।

গুৱাহাটীলৈ বুলি ৰাওনা হোৱা আমাৰ কম্পাৰ্শ্বণ্টত এহাল গিৰিয়েক-ঘৈনিয়েক আৰু এজন ডেকা ল'ৰা উঠিল। ট্ৰেইন খন চলাব কিছু সময় পিছত মানুহজনে এটা দুটা কৈ কথা ক'বলৈ আৰম্ভ কৰিলে।

কথা বতৰাত গম পালো মানুহজনে হিন্দু পাঞ্জাবী, মানুহজনৰ নিভাজে অসমীয়া কথা শুনি আচৰিত হ'লো। যৈনীয়ক আৰু ল'ৰাই অসমীয়া কথা একেবাবে নাজানে। কৌতুহল বশতঃ সুধি পেলালো- আপোনাৰ অসমীয়া কথা বতৰা ইমান সুন্দৰযে আপোনাক অসমীয়া নহয় বুলি কোনোৱে বিশ্বাস নকৰিব। কাৰণ বাহিৰা মানুহৰ অসমীয়া কথাত অলপ হলেও ধৰিব পাৰি। মানুহজনে তেতিয়া ক'লে- তেওঁ অসমতে ৰেলৱে ষ্টেচনত ষ্টেচন মাষ্টাৰ হিচাপে চাকৰি কৰি অৱসৰ লৈছে। তেওঁলোকৰ দুজন ল'ৰা। তেওঁৰ সৰু ল'ৰাৰ পঢ়া-শুনা আছে। গতিকে দেউতাকৰ চাকৰিটো সিয়েই পালে। এতিয়া সৰু পুতেকৰ ঘৰ খন থানখিত লগাবলৈ বুলি তেওঁলোকৰ সৰু পুতেকৰ ঘৰ বুলি আহি আছে। লগতে জুনালে সৰু পুতেক বৰ চৌখিন। লগত অহা জন ডাঙৰ পুতেক পঢ়া শুনা কম, সি ইমানেই ভাল যে মাক-দেউতাকৰ লগত অনবৰত ছাঁটোৰ দৰে লাগি থাকে। কথাত মান কৰিলোঁ দেউতাক বিটীয়াৰ হোৱা বেছি দিন হোৱা নাই গতিকে কৰ্মঠ হৈ আছে, তথাপি দেউতাক বা মাক অলপ ইফালে সিফালে গ'লে সিয়ো তেখেতসকলৰ লগত অনবৰত ছাঁটোৰ দৰে লাগি যায়। সি যেন মাক-দেউতাকক অকণো কষ্ট পাবলৈ নিদিব। অলপ পিছত মন কৰিলো মানুহজনৰ মনত যেন বিশাদৰ ছাঁ। কিছুসময় মনে-মনে থকাৰ পিছত ক'লে- তাৰো যদি পঢ়া শুনা থাকিল হেঁতেন আৰু ভায়েকৰ নিচিনা চাকৰি থাকিল হেঁতেন আমাৰ মনৰ চিন্তা বিলাক অলপ হলেও কমিল হেঁতেন। মই যেন বাককদ্ধ হৈ পৰিলোঁ। ইমান দূৰ ৰাস্তা উমা সৰল ভাৱে কথা কৈ অহা মানুহজনৰ মনত যে ইমান দুখ ভবায়ে নাছিলো।

মোৰ মনত এনে ভাৱ হ'ল যে- ভগৱানে মানুহক সকলো দিও যেন ক'ৰবাত অকণমান হ'লেও চিন্তা বিলাক দি থৈ যায়।

Natok in 2013

অসম আৰু বঙালী বিহু

মৃদুলা শৰ্মা

প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য্যৰে ভৰপূৰ অসম এখন সুন্দৰ ৰাজ্য। অসমৰ প্ৰকৃতি আৰু ভৌগোলিক অৱস্থিতিয়ে অসমীয়া জাতিৰ ঐতিহ্য বহন কৰি আহিছে যুগে যুগে। বিশাল ব্ৰহ্মপুত্ৰ, শসা-শ্যামলা পথাৰ আৰু ঐতিহ্যমণ্ডিত কুচীৰ শিল্প, ভাস্কৰ্য্য আৰু স্থাপত্য কলাৰ নিদৰ্শনে অসমক ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰতে বিখ্যাত কৰি ৰাখিছে।

প্ৰতি ঋতুৰে ঋতুৰে অসমীয়া মানুহৰ প্ৰাণত নতুন উৎসাহ আৰু উদীপনাৰ সৃষ্টি হয়। মুকলি পথাৰ, সেউজীয়া ঘাঁহ বন, পশু-পক্ষী আৰু নৈৰ ফুলকুল সুৰ-এইসকলো প্ৰকৃতিৰ মনোমোহা কাপে অসমখনৰ কপত বহু চৰাইছে। বসন্ত ঋতু অসমীয়াৰ বাবে অতি আদৰৰ ঋতু। এই ঋতুৰ লগত সামঞ্জস্য ৰাখি মানুহৰ মনত নিতে নব সৃষ্টিৰ উদয় হয় আৰু বিচিত্ৰভাৱ অনুভূতিৰে জীৱন গঢ়াৰ পৰিকল্পনা কৰে।

অসমৰ জাতীয় জীৱনত বিহুৰ ঐতিহ্য মহান। দেশভিত্ত তৰুণবাম ফুকনৰ ভাষাত — “বিহু অসমীয়াৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ জাতীয় উৎসৱ।”

প্ৰধানতঃ বিহুগীত সমূহৰ দ্বাৰাই অসমৰ প্ৰকৃতিৰ এখন নিটোল চিত্ৰ ফুটি উঠে। অসমীয়া জাতিয়ে কৃষিক মূল জীৱিকা ৰূপে লৈ কৃষ্টি-সংস্কৃতিক জীয়াই ৰাখিছে বুলি ক’ব পাৰি। অসমীয়া মানুহৰ অনুভূতিক যুগ-যুগান্তৰ ধৰি উদ্দীপ্ত কৰি আহিছে লুইতৰ বালি চাপৰি, কছা বন, কাপোৱালী বালি আদিয়ে — সেয়েহে বিহুগীতত পোৱা যায় — “লুইতৰে বালি, বগী ধকে ধকী কাছাই কৰী পাৰে লেখি.....”

আনহাতে কৃষিজীৱী মানুহৰ বাবে নদী হ’ল প্ৰধান সম্বল। নদীৰ প্ৰতি অসমীয়া মানুহৰ এক অহেতুক প্ৰীতি আছে। সেয়েহে বিহুগীতত গোৱা শুনা যায় —

“দিখৌ নৈ এবিৰ পাৰৌ মই লাহৰী

জাঁজী নৈ এবিৰ পাৰৌ.....।”

নদীপ্ৰীতিৰ এক মনোমোহা চিত্ৰ ফুটি উঠে এই গীতবোৰত। প্ৰকৃতিৰ সৈতে অসমীয়া মানুহৰ যোনদৰে নিবিড় সম্বন্ধ ঠিক সেইদৰে শস্য, জীৱ-জন্তু, আচাৰ, অনুষ্ঠান, বিশ্বাস, সংস্কাৰ আদিও মূল পালনীয় কৰ্তব্য।

বঙালী বিহুৰ প্ৰথম দিনটোক ‘গৰু বিহু’ বুলি কোৱাৰ অৰ্থ এয়ে যে সেই দিনটো গৰুৰ বাবে উছৰ্গা কৰা হয়। গৰু হ’ল কৃষিৰ বাবে প্ৰধান আহিলা। সেয়েহে ‘গৰু বিহু’ৰ দিনা নতুন পখা তৈয়াৰ কৰি তৰা গছৰ আঁহ নতুন পখাত মৰাপটীৰ লগত মিলাই দিয়াৰ এক বিশেষত্ব আছে। এই সম্বন্ধে এটা বিশ্বাস নথকা নহয়। জনামতে, গৰু এসময়ত ব্ৰাহ্মণ আছিল শাপস্বৰ্গ হোৱাত লগত তৰা গছত থ’লে। সেয়েহে সেই দিনা গৰুক কোৱাবলৈ সাধাৰণ এছবি ব্যৱহাৰ নকৰি দীঘলতী, মাখিয়তী গছৰ ঠাৰিহে ব্যৱহাৰ কৰে।

কৃষি প্ৰধান দেশ, অসমত কৃষিজীৱী মানুহে ‘গৰু বিহু’ৰ দিনা গৰুক মাহ হালখি তেলেৰে নোৱাই-দুৱাই গালৈ লাও-বোঙোনা, হালখি, থেকেৰা ছটিয়াই বছৰে বছৰে বাঢ়ি যোৱাৰ কামনা কৰে আৰু ৰোগ ব্যাধি নহ’বৰ বাবে আশা কৰে। সন্ধ্যা সময়ত গোহালিত তুঁহ, মৰলীয়া বন, বিহলঙনিৰে জাগ দি মাখিয়তী গছৰ পাতেৰে বিচি ম’হ-মাখিৰ পৰা উপক্ৰম পোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰে। তদুপৰি বিচনীৰে বিচি লাওপিঠা খুৱাই আৰু নতুন গামোচাৰে গৰুক ভৰি দুৱাই দি গৰুৰ প্ৰতি বিশেষ আদৰ কৰাৰ কথা প্ৰচলিত হৈ আহিছে।

উপকল্প সকলোবিলাক সংস্কাৰত নিশ্চয় আদিম পুৰুষৰ বিশ্বাস জড়িত হৈ আছে। কিয়নো আৰ্য্যসকলৰ প্ৰকৃতি, জীৱ-জন্তু, পৰ্বত আদিৰ লগত এক যোগসূত্ৰ আৰু ঐক্যসূত্ৰৰ সূচনা আছিল। গৰুৰ দৰে ম’হো শক্তি-সৌন্দৰ্য্য আৰু বৌদ্ধৰ প্ৰতীক ৰূপে অসমীয়া মানুহৰ লগত জড়িত।

বিহু নামত পোৱা যায়—

“কিনো খুৱাই বঢ়ালে, মতা ম’হৰ গলখন”, “ওদালৰ তলাতে, নাকীজৰী বঢ়োতে ম’হ বনৰীয়া হ’ল”— আদি কথাই ম’হৰ সৈতে অসমীয়া কৃষক সকলৰ এখন সুন্দৰ চিত্ৰ প্ৰকাশ পায়।

বঙালী বিহুৰ এক বিশেষ অংশে ছবি। বিহুৰ দ্বিতীয় দিনাৰ পৰা যদিও ছবি গোৱা হয় তথাপিও গৰু বিহুৰ দিনা সন্ধ্যালৈ গৃহস্থৰ চোতালত ছবি গোৱাটো বৰ ভাল কথা বুলি সকলৰে পৰা আমিও শুনিছিলো। সেয়ে সেইদিনা সন্ধ্যাতে জেতুকা পাত পটাত বতি হাত আৰু নৰত লগাই কলপাতেৰে বান্ধি ছবি আহিব বুলি বাট চাই থকা অতীতৰ সেই দিনবোৰৰ কথা এতিয়াও মনত পৰে। ছবি গীত আৰু বিন্ধামৰ মাজত যথেষ্ট পাৰ্থক্য আছে। ছবিত প্ৰথমতে কীৰ্ত্তনৰ ঘোষা-পদ ব্যৱহাৰ কৰা হয়। পিচলৈ মানুহে সেই ঘোষা পদৰ লগতে মিলাই গীত বচনা কৰা হ’ল—

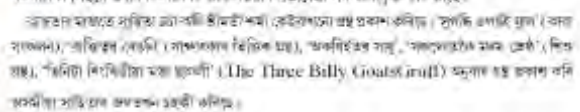
“কুৰাই মূৰতে বকুল ফুল এপাৰি

নিয়াৰ পাই মুকলি হ’ল এ গোবিন্দাই বাম,

মুঠে কথাত গাবক সংস্কৃতিয়ে হ'ল অসমৰ সংস্কৃতি। সংস্কৃতি এনিমতে গঢ়ি উঠা বস্তু নহয়। অসমীয়া সংস্কৃতি বুলিলে আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ পৰা সংস্কালৰ বিভিন্ন নিয়মাৱলীৰ কথা আহি পৰে। বঙালী বিহু হ'ল অসমীয়াৰ প্ৰাণৰ উৎসব। অসমীয়া জাতিক বিশাত পৰিচয় কৰিবলৈ হ'লে বঙালী বিহুৰ ইতিহাস সম্পূৰ্ণৰূপে ফুটাই তুলিব লাগিব।

অণু গল্প

॥ হিয়াৰ নিভৃতত ॥

মীনাক্ষি বায় ডাকুৱা,
গোলকগঞ্জ, ধুবুৰী।

সাহিত্য অকাডেমি বঁটা পোৱাৰ বাতৰিটো প্ৰকাশ হোৱাৰ লগে লগে সমগ্ৰ অসমৰ লগতে গৌৰীপুৰ অঞ্চলতো বাঁধ ভঙা আনন্দৰ ঢৌ বাগৰি গ'ল। তেওঁ পঢ়া গৌৰীপুৰ গাৰ্লচ্ হাইস্কুলৰ পৰা তেওঁক সম্বৰ্দ্ধনা জনাবলৈ আয়োজন কৰা সভাত যে ইমান বিশাল জনসমাবেশ হ'ব সেয়া মেঘনা গোস্বামীয়ে কল্পনা কৰিব পৰা নাছিল। স্কুলৰ বাহিৰেও ওচৰৰ-দূৰৰ নানা অঞ্চলৰ বহু অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানৰ পক্ষৰ পৰাও তেওঁক সম্বৰ্দ্ধনা দিয়াৰ পিছত ঘোষিকাই তেওঁক নিজৰ বক্তব্য ৰাখিবলৈ অনুৰোধ কৰি ক'লে, সকলোৱে জানিব বিচাৰে তেওঁৰ এই মহান সাহিত্য সাধনাৰ উৎস কি, কোনে তেওঁক অনুপ্ৰাণিত কৰিছে। তেওঁৰ পুৰস্কাৰপ্ৰাপ্ত উপন্যাস "মাথোঁ তোমাৰ বাবে"ৰ নায়ক কোন এই সায়ন্তন চক্ৰৱৰ্তী?

মেঘনাই মাইফ্ৰোফোনত সকলোকে সন্তুষ্ট আৰু বিনম্ৰ ভাষণেৰে আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি কিছু সময় চুপ হৈ থাকি ক'লে—"মই হাইস্কুলত পঢ়ি থাকোতে এদিন এটা চুটি গল্প লিখিছিলোঁ। দৈনিক অসম বাতৰি কাকতত গল্পটো প্ৰকাশ হোৱাৰ লগে লগে গল্পটো পঢ়ি মোৰ এজন বন্ধু আহি মোৰ হাতত ধৰি ক'লে, কি যে অনবদ্য হৈছে তোমাৰ গল্পটো মেঘনা! সেইজন বন্ধুৱেই মোৰ সকলো সাহিত্য সৃষ্টিৰ অনুপ্ৰেৰণা।"

হঠাতে দৰ্শকৰ মাজৰ পৰা এজন ল'ৰাই কৈ উঠিল, সেই বন্ধুজনেই সায়ন্তন নে?

মেঘনাই হাঁহি হাঁহি ক'লে—"নকণ্ড দেই!"

অসমৰ পশ্চিম প্ৰান্তৰ গদাধৰ নৈপৰীয়া কবি গৰাকীয়ে ৰাজবংশী, অসমীয়া, বঙালী কবিতাত বুৎপত্তি লাভ কৰিছে। তেওঁৰ ৰাজবংশী কবিতা ইংৰাজীলৈও অনুদিত হৈছে।

জেং বিহু

দিপালী চেতিয়া

বসন্ত ঋতুৰ প্ৰত্যাগমনৰ বতৰবহি প্ৰকৃতিদেৱীৰ সুযোগ্যা সন্তান অসমী আইৰ ধুকুলৈ বৌৱনৰ জোৱাৰ নমায়। বীতৰ ঠেৰেঙা মৰা জাবত নাঙঠ হৈ থকা গছ-লতা-বনে বসন্তসেনাৰ আগমণিৰ সুমধুৰ বতৰা পাই সেউজীয়া কলন সলায়। তগৰ, কেতেকী কপৌ ফুলৰ মনমতলীয়া কৰা গোন্ধে চৌদিশ আমোল-মোলাই তোলাৰ লগতে ধূলি-কেতেকীৰ সুমধুৰ কণ্ঠ ধ্বনিয়ে শদিয়াৰ পৰা ধুবুৰীলৈকে বজনভ্ৰমাই তুলি এক যাদুকৰী পৰিৱেশৰ সৃষ্টি কৰে। এক প্ৰাণোচ্ছল পৰিবেশত অসমৰ বাহিৰৰ মনলৈ আনন্দৰ হিল্লোল পাব ডাঙি বৈ যায়। ডেকা-গাভৰুৰ ল'ৰা, বুঢ়া সকলোৰে মন ৰঙৰ ফাঁকুওকিৰ পৰশত বগুচুৱা হৈ পৰে। ঠিক তেনে এটা মন মোহনীয়া কৰা পৰিৱেশতেই অনুষ্ঠিত হয় অসমৰ বুকুত ৰঙালীবিহুৰ উদ্‌যাপন পৰ্ব।

অতীতৰ আদিম সমাজ ব্যৱস্থাত কৃষিজীৱি ৰাইজে পৃথিৱীক শস্যান্তৰা কৰি তুলিবৰ বাবেই কিছুমান ঐচ্ছালিক আচৰ অনুষ্ঠানৰ সৃষ্টি কৰিছিল। নৰ-নাৰীৰ প্ৰণয়ৰ যোগেদি, স্ত্ৰী-পুৰুষৰ সংগমৰ জৰিয়তে তেনেকৈ সন্তান প্ৰাপ্তি হৈছিল তেনেকৈ স্ত্ৰী-পুৰুষৰ সংগমৰ লগত সঙ্গতি ৰাখি তেনে গীতমাত গোৱা, অনুসঙ্গিক নৃত্যৰ ভঙ্গীমা প্ৰদৰ্শন কৰি ঐচ্ছালিক পৰিবেশৰ সৃষ্টি কৰি শস্যৰ পথাৰ শস্যশ্যামলা কৰাৰ প্ৰচেষ্টা কৰিছিল অতীতৰ কৃষিজীৱি মানৱ সমাজে। এই বিহু উৎসৱৰো অৰ্ন্তনিহিত উদ্দেশ্য আছিল পৃথিৱীক শস্য শ্যামলা কৰি অধিক শস্য উৎপাদনৰ বাট গ্ৰহণ কৰি তোলা।

সৃষ্টিৰ অৰ্ন্তনিহিত অৰ্থ একে হোৱা বাবেই আজিও সমগ্ৰ বিশ্বৰ কৃষিজীৱি জনসাধাৰণে বিহু উৎসৱৰ লগত সঙ্গতি থকা বিভিন্ন উৎসৱসমূহ উলহ-মালাহেৰে উদ্‌যাপন কৰি আহিছে। প্ৰত্যেক জনগোষ্ঠীৰ নিজস্ব স্বকীয়তা আৰু বেশিষ্টাইহে কিছু কিছু পাৰ্থক্য ধৰি ৰাখিছে। বিহুৰ উৎপত্তি য'ৰে পৰাই নহওক কৃষিজীৱি অসমীয়া জাতিৰ হৈ পতি সাহেদ হিয়াৰ আমঠ।

বিহুৰ লগত জেং বিহুৰ সম্পৰ্ক অত্যন্ত নীবিড়। অসমীয়া সমাজত মহিলাৰ স্থান উল্লেখযোগ্য হোৱা বাবে ইহকটো আচাৰ-অনুষ্ঠানত মহিলাসকলৰ উল্লেখযোগ্য ভূমিকা অনস্বীকাৰ্য আৰু বিহু উপলক্ষীয় কাৰ্য অনুষ্ঠানৰ সকলোতেই অসমীয়া মহিলাৰ অগ্ৰণী ভূমিকা পৰিলক্ষিত হৈ আহিছে। সকলোৰে বাবে বিহুৰ চিৰা-চিৰি বোলা, ঘৰ-দুৱাৰ চাফ-চিকুন কৰা, গাভৰু সকলে মৰমৰ জনলৈ-জেঠজনলৈ বিহুৱান বৈ উলিওয়া আদি কৰ্মত অত্যন্ত ব্যস্ত হৈ পৰাৰ ফাঁকে ফাঁকে মনত ওখল-মাখল লগোৱা বিহুগীত-নৃত্যৰ টানে সমাজৰ বাধাকো ভাঙি বান্ধে বাধা কৰে আৰু তাৰেই ফলশ্ৰুতি হ'ল এই জেং বিহু। য'ৰ এশ-এবুৰি কাম-কাজৰ মাজতো কাম-কাজৰ সমভাগী লগৰীহঁতৰ লগত প্ৰাণখুলি হাঁহিবলৈ, এফাঁকি বিহু নাম গাবলৈ, দেহজোৰাই এপাক কৰিবলৈ, খাপলি মেলে নৈষ কাৰব পানী অনা যাটলৈ, পথাৰৰ মাজৰ আহত জোপাৰ তললৈ অথবা যুৰীয়া জোপাৰ তললৈ য'ৰ জেঠসকলে গম নোপোৱাকৈ-

জেং বিহৰ অতীত সম্পৰ্কত ডাঃ নিৰ্মল প্ৰভা বৰদলৈও ভ্ৰমণ কাহিনী 'চেৰি ফুলৰ দেশ জাপান আৰু বিশ্বয়কৰ চীন'ত জেং বিহ সম্পৰ্কত উল্লেখকৰা কথাখিনি আমাৰো মনঃপুত হোৱাত উল্লেখ কৰিলোঁ। পোহৰ আৰু সুৰেৰে মঞ্চত ফুটাই তোলা হ'ল বসন্তৰ পৰিবেশ। মঞ্চৰ মাজত বাঁহৰ বৰ সুন্দৰ এটা জোপোহা। তাৰ মাজত লুকাই আছিল শুদ্ধ বগা সাজ পিন্ধা এক অগৰুণ নাৰী। দেখা গ'ল মঞ্চলৈ সোমাই আহিছে সাত গৰাকী নে আঠগৰাকী সমান বয়সৰ গাভৰু। তেওঁবিলাকৰ প্ৰত্যেকৰ হাতৰ কেএগ আঙুলিত বন্ধা আছিল আমাৰ বিহ নাচনীয়ে লোৱাৰ দৰে নানা বগী কুমাৰ।

আগলৈ হালি, নিতম্ব পাছলৈ হাত মেলি আমাৰ একেবাৰে বিছাৰুৰ দৰে তেওঁবিলাকে মাজে মাজে এক শাৰীত মাজে মাজে দুভাগ হৈ খবুৰ আমাৰ বিছাৰুৰ দৰে নাচিছিল। মুখেৰে আনন্দৰ, উলাহৰ গীত গাইছিল। চাপৰি বজাইছিল। এনেকৈ কিছুসময় নচাপ পাছত ছোৱালীকেইজনী দুভাগলৈ আঁঠুকাটিলে আৰু মাটিৰ মূৰ দৌৱাই দিলে- তেওঁ বিলাকৰ গাৰেই যেন এখন সাঁকোহে পাৰি দিলে। বাঁহৰ জোপোহাৰ মাজত লুকাই থকা শুদ্ধ বসনা, দেৱী (লক্ষ্মী) স্বৰূপা নাৰীগৰাকীয়ে সেই সাঁকোৱেদি চৰণ বুলাই আগলৈ নামি আহি আত্ম প্ৰকাশ কৰিলে। আঁঠুকাটি মূৰ দৌৱাই, সাঁকো হৈ থকা নাৰী আঠ গৰাকীও তেওঁৰ শাৰীতে ঠিয় হ'ল। মাজত সেই নাৰীক লৈ উল্লাসময় নৃত্য আৰম্ভ হ'ল। কিছু বেলিৰ পাছত সেই দেৱী আগৰ দৰেই ছোৱালীহঁতে আঁঠুকাটি পাৰি দিয়া দেহৰ সাঁকোৱেদি চৰণ বুলাই (পাছ ঘূৰি গৈ) সেই ঠাইৰ জোপোহাৰ মাজত সোমাই অদৃশ্য হ'ল। কেৱল বগা কাপোৰখন হঠাৎমুঠে জিলিকি ব'ল। বাকী আঠগৰাকীয়ে তেতিয়া মাটিত শুই দৌ-খাই থকা বাঁহ গছৰ আগবোৰ নৃত্যৰ ছেৰে ছেৰে টানি আন্দোলিত কৰিবলৈ ধৰিলে- যেনিবা ধাৰাসাৰ বৰষুণত বাঁহৰ আগবোৰ হালিজানি মাটিলৈ দৌ-খাইহে পৰিছে, এনে এক Illusion ৰ সৃষ্টি হ'ল। আমাৰ জেং বিহৰ লগত ইয়াৰ পূৰ্ণ সাদৃশ্য দেখি মই বিস্ময়ত অভিভূত হ'লোঁ।

চীনত বাঁহগছ লক্ষী বস্তু। বাঁহ গছত লক্ষী থাকে বুলি বিশ্বাস কৰা হয়। এক কবাই এই বিহ লক্ষী আদৰা বিহ। লক্ষী সন্তুষ্ট হ'লে বৰষুণ আহিব, বৰষুণ হ'লেহে সুন্দৰ খেতি হ'ব। চীন দেশত আৰু জাপানতো প্ৰতিমানুহে য'ত এজোপা হ'লেও বাঁহ গছ থাকে নতুৱা বাঁহৰ ডাঙৰ ছবিকে ৰাখে।

আমাৰ জেং বিহৰ দৰে চীনত দেখুওৱা এই নৃত্যও জেং বা বাঁহৰ আগত কৰা বিহ আৰু ইয়াতো ঢোল-পেঁপা বজোৱা কোনো বাদক নাছিল। গীত-গগণা আৰু হাত চাপৰিয়েই আছিল নৃত্যৰ সঙ্গীত আৰু তাল। এই জেং বিহলৈয়েই ক'ত মন্ত্ৰভেদ আমাৰ মাজত হৈছে। ভালকৈ নেদেখিলে আচলতে কোনো অধ্যয়নেই সম্পূৰ্ণ নহয় আমাৰ জেং বিহত যে গছৰ ডালত বগা কাপোৰ এখন ৰয় সেৱা শুভবসনা দেৱীৰে প্ৰতীক হ'ব লাগিব।

ডাঃ নিৰ্মল প্ৰভা বাইদেউৰ উক্ত লেখনিৰ পৰা ঠাৱৰ কৰিব পাৰি যে 'জেং বিহ'টাইজনগোষ্ঠীৰ লোকসকলে প্ৰজন্মৰ সময়ত কঢ়িয়াই লৈ অহা সংস্কৃতিৰেই ফলশ্ৰুতি মাত্ৰ। উজনি অসমৰ টাই বসতি প্ৰধান এলেকা ৰকতা, নেমুগৰি, সোণানি, বৰাহীবাৰী, জজলি, চফৰাই আদি অঞ্চলৰ মহিলাসকলে অতীতৰ পৰা জেং বিহ গছৰ তলত পথাৰৰ মাজত পালন কৰি আহিছে আৰু আজিও সি তেনেদৰেই চলি আহিছে।

জেং বিহৰ নামাকৰণ সম্পৰ্কত বিভিন্ন জনৰ বিভিন্ন মত শুনিবলৈ পোৱা যায়। বিহ আৰম্ভ কৰাৰ আগতে এডাল শুকাণ ঠাল, বগৰীৰ জেং বা বাঁহৰ আগ পুতিলৈ তাত এখন বগা কাপোৰ বা গামোছা দি প্ৰণাম জনাই বিহ আৰম্ভ কৰা হয়। প্ৰতীক হিচাপে শোৱা এই জেং ডালক বহুতে মহিলাৰ ওপৰত থকা সামাজিক

অতিবহুকতাৰ প্ৰতীক হিচাপেও আখ্যা দিব খোজে। আদিম মানৱ সমাজত কৃষিৰ সৃষ্টিকাৰী মহিলা সমাজ বিৰুদ্ধেৰ ধামধুমিয়াত পৰি গৃহবন্দী হৈ পৰাৰ লগে লগে যি মহিলাই পুৰুষৰ সমানে মুকলি পথাৰত বিহু মাৰিছিল তেনে মহিলাৰ ওপৰত বিভিন্ন বাধা নিষেধ আৰোপিত হ'ল যদিও তেওঁলোকৰ স্বতঃ যুগুত আকাঙ্ক্ষাক অকলমে কৰি ৰাখিব নোৱাৰিলে আৰু তাৰেই ফলশ্ৰুতিত সৃষ্টি হ'ল জেং বিহু। বহুতে এই বিহুক 'গাভৰু বিহু' 'কোৱলী বিহু' হিচাপেও নামাকৰণ কৰিব খোজে।

এই বিহুত সাধাৰণতে বাঁহৰ টকা, মাটিৰ সুতুগী আৰু বাঁহ আৰু মুগাসূতাৰে নিৰ্মিত গগণকেই বাদ্যবহু হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

এই বিহুত গোৱা বিহুনাম বিলাকত মহিলাসকলৰ দ্বাৰা ব্যৱহৃত বিভিন্ন আঁহিলা-সজুলি আদিৰ উল্লেখ থাকে আৰু লগৰীহঁতৰ ইজনীয়ে সিজনীক জোকাই বং তামাছা কৰা নাম পোৱা যায়-

(১) লই লাং থইলাং সিজাং লাং	চ'ত গ'ল ব'হাগত জীয়াৰি মুকলি হ'ল
ঠেকেচি নেকেচি জকাই বাং (বাওঁ)	দেহি ঐ কেনেকৈ মুকলি হ'ল?
পদুমনী পুখুৰীৰ পানী খাং (খাওঁ)	ফলিয়া বেতেবে ৰাখি থৈ আহিলৌ
ৰঙিলী আহ বাই	দেহি ঐ, বতৰ পাই মুকলি হ'ল-
পমিলী আহ বাই	(৩) মিৰিৰে চাঙতে বজায় ৰবেকাঁহে
বিহু মাৰিবলৈ যাং (হাওঁ)	ভৈয়ামত ৰাঙিলে সোন
(২) হুৰাই লৈ কানুৱাৰ পাৰি	আমাৰ বুঢ়ামনে বুজনি নেমানে
কি কৰ বোৱালী ভাতৰ চকু ৰাখি	চিঙো মৰাপটৰ দোল।

এই বিহুগীতসমূহ সৰল ব্যঞ্জনধৰ্মী, কোমল সুৰ আৰু মহিলাৰ জীৱনৰ বিভিন্ন আকৃতি প্ৰকাশ পোৱাৰ লগতে গ্ৰাম্যজীৱনৰ এখন সুন্দৰ প্ৰতিচ্ছবি ও দাঙি ধৰা যেন লাগে-

চৰাইটি অ'দ চৰায়ে তুলিলে
চৰাইটি অ'দ চৰায়ে পোৱালি
চৰাইটি অ'দ গছৰ ডাল শুৱনি কৰি
চৰাইটি অ'দ আমাক নো তুলিলে
চৰাইটি অ'দ আমাৰ অ'ই বোপায়ে
চৰাইটি অ'দ লোকৰ ঘৰ শুৱনি কৰি।

বিহু নাচৰ কোনো ব্যাকৰণ নাথাকিলেও তাৰ নিজস্ব বৈশিষ্ট্য নিশ্চয় আছে। অসমীয়া মহিলাসকলে আজি কালৈ বিহুৰ আনন্দ প্ৰকাশৰ মাধ্যম হিচাপে গ্ৰহণ কৰাৰ লগতে যদি কলাত্মক চৰ্চাৰ আঁহিলা হিচাপে গ্ৰহণ কৰিব লাগে তেন্তে ই নিশ্চয় গ্ৰহণীয় হ'ব আৰু অসমৰ লোক সংস্কৃতিৰ জগতখনত ই লোক নৃত্য-গীতৰ এটি উল্লেখনীয় অৱদান হিচাপে চিহ্নস্বৰূপী কৰি জীয়াই ৰখাৰ নিশ্চয় থল আছে।

এজৰা সচিবালয়ৰ অসমভাগৰ এজৰা সচিবালয়ত, থোকাপুৰা, বৰপেটা আদি বিভিন্ন গাঁৱত গুৱাহাটীত অনুষ্ঠিত।
এজৰা চৰকাৰৰ এজৰা সচিবালয়ত এটা ভাৰত চৌলিট
এজৰাচৌলিটত পঢ়িবাৰ জালতলা আৰু নাপুৰত ও পৰা সৌলি
এজৰাচৌলিটত পঢ়িবাৰ জালতলা আৰু নাপুৰত ও পৰা সৌলি
এজৰাচৌলিটত পঢ়িবাৰ জালতলা আৰু নাপুৰত ও পৰা সৌলি
এজৰাচৌলিটত পঢ়িবাৰ জালতলা আৰু নাপুৰত ও পৰা সৌলি

এজৰাৰ এজৰা সচিবালয়ত women of the
youth সচিবালয়ত অনুষ্ঠিত হৈছে।
বিভিন্ন অসমীয়া-বাহিনীকলত ব্যৱহাৰ কৰিবাৰ এজৰা প্ৰকাশ
এজৰাৰ এজৰা সচিবালয়ত অনুষ্ঠিত হৈছে।
এজৰাৰ এজৰা সচিবালয়ত অনুষ্ঠিত হৈছে।
এজৰাৰ এজৰা সচিবালয়ত অনুষ্ঠিত হৈছে।

অসমীয়া জাতিৰ প্ৰাণস্বৰূপ— বিহু

কল্পনা ৰাজকুমাৰ

“অতিকৈ চেনেহৰ মুগাৰে মৰ্বা

তাতেকৈ চেনেহৰ মাঁকো।

তাতেকৈ চেনেহৰ ব’হাগৰ বিহুটি

নেপাতি কেনেকৈ থাকে।”

এনেকৈয়ে অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ সবাতোকৈ প্ৰাণময় ৰং ৰহইচৰ উৎসৱ হিয়াৰ আমঠু ব’হাগ বিহু। এই প্ৰকৃতিৰ অনুবাদ উপহাৰ স্বৰূপ। বসন্ত ঋতুৰ পৰশত প্ৰাণ পাই উঠা এই বিহু উৎসৱ কালক্ৰমত হৈ পৰিল সমগ্ৰ অসমীয়া জাতিটোৰ প্ৰাণস্বৰূপ, জাতীয় কৃষ্টি তথা জাতীয় উৎসৱৰ প্ৰতীকৃতি।

বিহু আমাৰ তিনিটা— ব’হাগ বিহু, কাতি বিহু আৰু মাঘ বিহু। এই তিনিওটা বিহু মূলতঃ কৃষি ভিত্তিক উৎসৱ। কাতি বিহুত খেতিয়ক সকলে পথাৰত আৰু খেতি পথাৰ নথকা সকলে তুলসীৰ তলত বস্ত্ৰি প্ৰক্ষলন কৰি মাহ-প্ৰসাদ, শৰাই আগবঢ়াই লখিমীক আদৰে, মাঘ বিহুত মেজি বা ভেলাঘৰ সাজি অগ্নিক পূজা কৰি ভোজ-ভাত খাই আনন্দত মত্তলীয়া হয় যদিও ব’হাগ বিহুটোলৈ অতি আগ্ৰহেৰে প্ৰতিজন অসমীয়া ডেকা-গাভৰুৰে অপেক্ষা কৰি থাকে। যাৰ সান্নিধ্যই প্ৰত্যেকজনৰ বুকুত অতি সংগোপনে সাঁচি ৰখা যৌৱনৰ কামনা-বাসনাবোৰ হিয়া উৰিয়াই উদ্ভাসিত কৰে। ব’হাগ বিহুৰ উদৰত ঈচৰিৰ কোহাল ঘটে আৰু ঈচৰি দলে গৃহস্থক দিয়া আপীৰ্বাদৰ মঙ্গল ধ্বনি বুলি উপলব্ধি হয়। মুকলি পথাৰৰ বৰ গছ, আহত গছৰ ওৰিত, নৈৰ পাৰত, হাবিৰ মাজত ডেকা-গাভৰুৰ আৰু ঢোল-পেঁপা-গগণৰ মাজত সমন্বয় ঘটে আৰু হিয়াৰ ভাষা, মিলনৰ বাসনাৰ সপোনবোৰে বিহুগীতৰ জৰিয়তে লুকা-ভাকু খেলে।

আমাৰ অতিকৈ ভ্ৰদ্ধাৰ বিহু ঈচৰি দলৰ মুখত গাই যোৱা ঘোষাবোৰ অৰ্থাৎ “কৃষ্ণৰ মূৰে বকুল ফুল এপাহি, নিয়ৰ পাই মুকলি হ’ল এ গোবিন্দাই ৰাম” নাইবা “দেউতাৰ পদূলীত গোন্ধাইছে মাধুৰী কেতেকী মলে মলাই এ গোবিন্দাই ৰাম” এই ঘোষাবোৰ কোনো অখ্যাত চহা গীতিকাৰে লিখি গৈছিল আৰু আমি তাকে সহজতে কোনো কষ্ট নকৰাকৈ পৰিবেশন কৰি গ্ৰহিছোঁ প্ৰকৃতিৰ মাজত লালিত-পালিত হোৱা জনেহে এনে বংৱেদনশীলতাৰ পৰিচয় দিব পাৰে। তেওঁলোকৰ অনুভৱৰ শব্দ স্বতঃস্ফূৰ্ত ভাৱে মুখেৰে ওলাই আহিছিল অন্তৰৰ পৰা। কিন্তু এই মালজমী সৃষ্টিৰ গৰাকী কোন, যাৰ নাম নাজানিলেও তেওঁলোকক-

শতকোটি নমস্কাৰ। সময় পৰিবৰ্তন হৈছে, বিহু উৎসৱ পালনাৰো পৰিবৰ্তন হৈছে। কিন্তু বিহু নামবোৰ এতিয়াও হেৰাই যোৱা নাই। এই সকলোবোৰ স্বতঃস্ফূৰ্ত গতিৰে আগবাঢ়িছে। পশ্চিমৰ সভ্যতাই অসমৰ গাওঁ-ভুইকো জোকাৰিছে। মুক্ত বাণিজ্য নীতিয়ে, লোক কলা, থলুৱা আহাৰ, পিঠা-পনা, গামোছা, সাজপাৰ সকলোতে স্বাবলম্বী হোৱাৰ স্বাধীনতা আনি দিছে। একালত অনাদৰ হৈ পৰা জাকৈ-নালৈ আজিৰ দিনত ড্ৰইং কমত ঠাই পাইছে। নতুনৰ সভ্যতা পুৰণি ভাঙিহে প্ৰতিষ্ঠিত হয়। এই পৰিবৰ্তন আমাক লাগে। আৰু ভালখিনি সযতনে উদ্ধাৰ কৰি নতুন যুগৰ সৈতে খোজ মিলাই যোৱাহে প্ৰয়োজনীয় কথা। কিন্তু আজিৰ প্ৰজন্মই সং কাম কৰিবলৈ, অৰাবত সময় নষ্ট নকৰি সমাজখন আগুৱাই নিবলৈ, শান্তি সম্প্ৰীতি ধৰি ৰাখিবলৈ হ’লে অগ্ৰজসকল সং, নিষ্ঠাবান হ’লেহে আদৰ্শৰ বাট দেখুৱাব পাৰিব। কাৰণ আজিৰ যুৱক-যুৱতীসকলেই কালিলৈ দেশৰ সু-নাগৰিক। এজন আদৰ্শবাদী নাগৰিক হ’বলৈ নিজৰ ব্যক্তিগত চৰিত্ৰ, সমাজৰ চৰিত্ৰ, দেশপ্ৰেমৰ মনোভাৱ উন্নত কৰিব লাগিব। দুৰ্ভাগ্যবশতঃ আজিৰ যুগত জাতীয়তাবাদৰ জাতীয় বোধৰ অৰ্থটোকে নাজানে। তেওঁলোকৰ দৃষ্টিভংগী ‘মই’, ‘মোৰ পৰিয়াল’ আৰু ‘মোৰ আত্মীয় কুটুম্ব’ত সীমিত। এইখন মোৰ মাতৃভূমি, এইটো মোৰ মাতৃভাষা আৰু এইটো মোৰ ধৰ্ম বুলি যিজন গৌৰৱাৱিত ও সচেতন নহয় তেতিয়াহ’লে জীয়াই থাকিও এটা মৰাশৰ দৰে। মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱে জাতি-ধৰ্ম নিৰ্বিশেষে সকলোকে একত্ৰিত কৰি অসমীয়া সমাজক বিশ্বৰ দৰবাৰলৈ আগবঢ়াই নিয়াত যথেষ্ট অৰিহণা যোগাইছে আৰু আমিও গৌৰৱেৰে চিনাকী দিওঁ। কিন্তু আজি এইখন অসমৰ অৱস্থা অতিকৈ দুখ লগা। চাৰিওফালে হাঁহকাৰ, দুৰ্নীতি, ভ্ৰষ্টাচাৰ, হত্যা, লুণ্ঠন, ধৰ্ষণ, নিৰ্যাতন নিত্য নৈমিত্তিক ঘটনা হৈ পৰিছে আৰু ইয়াৰ কাৰণ বিশ্লেষণ কৰিবলৈ গ’লে দেখা যায় যে আজিৰ এই দুৰ্নীতিময় সমাজত আত্মকেন্দ্ৰিক, আত্মগৌৰৱী, স্বাৰ্থপৰ, লোকৰ অভাব নাই, কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্ত্তে বহল অন্তৰৰ আদৰ্শবান, হিতাকাংক্ষী লোকৰ হৈ অভাব। যাৰ ফলত সমাজৰ মানুহৰ নিৰাপত্তা আৰু ভৱিস্যমাত্ৰ নোহোৱা হৈছে।

আজিৰ সমাজত প্ৰেমজনিত তথা যৌনজনিত বিভিন্ন ধৰণৰ ঘটনা বিভিন্ন ঠাইত ঘটি আছে আৰু এইবোৰ ঘটনাৰ মূলতে নাৰী বুলিয়ে একাংশ লোকে সাবাস্ত কৰিলেও, ভালদৰে লক্ষ্য কৰিলে

খাইকৈ সমাজৰ দুৰ্ভিত সমাজ সচেতন ব্যক্তিৰ নিৰন্তৰতাৰ বাবেই আৰু সক্ৰিয় ভূমিকাৰ অভাৱৰ বাবেই এনেবোৰ ঘটনা ঘটি আছে। দুৰদৰ্শনৰ আলোচনা মজিয়াত সমালোচনাত আগভাগ লোৱা পুৰুষ-মহিলা, যুৱক-যুৱতী, মৰ্দ্দী-আমোলা, বিষয়া-কৰ্মচাৰী, আৰক্ষী বিষয়া আৰু সমাজ সচেতন ব্যক্তি সকলে এই নৈতিক প্ৰললন, দুৰনীতি, চুৰিকাৰ্যা, প্ৰেমজনিত কাৰণ বোৰৰ বাবে পোনচাতেই পিতৃ-মাতৃ, অভিভাৱক সকলক দোষাৰোপ কৰে। কেৱল পিতৃ-মাতৃ, অভিভাৱকক দোষাৰোপ কৰিলেই নহ'ব, কাৰণ তাৰ বাবে সমানে চৰকাৰো জগৰীয়া, ঘৰখনত যেনেকৈ পিতৃ-মাতৃ সন্তানৰ অভিভাৱক ঠিক সেইদৰে দেশৰ উন্নতিৰ বাবে চৰকাৰো আমাৰ অভিভাৱক।

নিৰ্বাচনত জিকি ৰাইজৰ আৰু দেশৰ স্বাৰ্থৰ হকে কাম কৰাটোহে নেতাসকলৰ উদ্দেশ্য হোৱা উচিত। কাৰণ 'দেশ' দলৰ স্বাৰ্থত কৈ বহু ওপৰত কিন্তু আজিৰ নেতাসকলে দেশৰ স্বাৰ্থত কৈ নিজৰ ৰাজনৈতিক দলৰ স্বাৰ্থৰ লগতে নিজৰ আসনখনহে মুখ্য উদ্দেশ্য হৈ পৰা পৰিলক্ষিত হৈছে। বৰ্তমান নেতাসকলৰ এটাই উদ্দেশ্য দেখা পাইছো কেৱল অৰ্থোপাৰ্জনৰ। ফলত নৱ প্ৰজন্মই ধন ঘটাৰ বাহিৰে একো চিন্তা নকৰা হৈছে। সকলোকে কেৱল ধন লাগে এই ধন সংপথ, অসংপথৰ ৰাচ-বিচাৰ নোহোৱা হৈছে। আচলতে মানুহে টকা উপাৰ্জনৰ সংপথ বিচাৰি নোপোৱা হৈছে কিয়নো কষ্ট নকৰাকৈ লাগে। মহাপুৰুষ শব্দৰদেৱে কৈছিল ৰজা অনুসৰিহে প্ৰজা। ৰজাই যি নীতিৰে ৰাজ্য শাসন কৰিব প্ৰজাইও সেই নীতিক গ্ৰহণ কৰিব। গতিকে মোৰ ব্যক্তিগত অনুভৱ — আমাৰ দেশৰ ৰাজনৈতিক ক্ষেত্ৰখনত এজন ৰাজনৈতিক নেতাৰ পৰিৱৰ্তে ৰাজনীতিবিদৰ হৈ বেছি প্ৰয়োজন হৈছে। আজিৰ যুৱক-যুৱতীসকল কালিলৈ দেশৰ ভৱিষ্যত। সকলোৱে জানে এই দেশৰ ভৱিষ্যত সকল যেতিয়া অভিভাৱকহীন হৈ পৰিছে তেন্তে অসমৰ ভৱিষ্যৎ কি হ'ব। সেইটো চিন্তাৰ বিষয় হৈ পৰিছে। ইপিনে নিচায়ুক্ত সামগ্ৰী, সুৰা, গুটখা, হিৰ'ইন, চিগাৰেট, ধপাত আদি ব্যৱহাৰ কৰি নৱপ্ৰজন্ম অন্ধকাৰৰ মাজলৈ আগবাঢ়ি গৈ ধ্বংস কৰিছে আপুৰুগীয়া জীৱন। ৰাস্তাই

ঘাটে অশোভনীয় আচৰণ, মাৰপিট কৰি বাতৰিৰ শিৰোনামা দখল কৰিছে। ২০১২ চনৰ ৯ জুলাইত বিশ্বৰ দৰবাৰলৈ নিকটতৰ পৰিচয় দি আন দহজনৰ লগত টিভি চেনেলৰ টি. আৰ. পিৰ লোভত এজন সাংবাদিকো জেলৰ ভাত খাব লগা হ'ল, কিয়? সৰহতে পঢ়াশালিত পঢ়া নীতি বচনবোৰ অৰ্থাৎ "সত্যৰ সন্ময় জয়", "লোভেই পাপ, পাপেই মৃত্যু" এই নীতি বচনবোৰ আজিৰ প্ৰজন্মই গ্ৰহণ নকৰাৰ ফলত এনে দুৰ্দৰ্শা দেখা পাইছে। বৰ্তমান মদেই সমাজত বহু ক্ষতি কৰিছে। মদৰ জ্বালত নকৰিবলগীয়া কাম কৰি জীৱনটো ধ্বংসটো কৰিছে আৰু কিমানৰ সুখৰ সংসাৰ খান-বান হৈ সন্তানসকলে নিৰৱে চকুলো টুকিছে। মদ খাই গাড়ী-মটৰ চলাই নিজেইটো মৰিছে আৰু আন নিৰীহ ব্যক্তিৰ জীৱনলৈ অমানিশা কঢ়িয়াই আনিছে। এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ জাফেপ নাই কিয়নো চৰকাৰে সুৰা, গুটখা আদিৰপৰা বৃদ্ধ পৰিমাণৰ ৰাজহ সংগ্ৰহ কৰে, কিন্তু বহু মানুহৰ ঘৰ-সংসাৰ ধ্বংস কৰা ৰাজহৰ দ্বাৰা জানো সমাজৰ কিবা উন্নতি হ'ব? বিনা পৰিশ্ৰমে ধন ঘটা, ধন আৱাস্য কৰা আৰু দহৰ তথা জাতিৰ অহিত সাধি নিজৰ স্বাৰ্থ পূৰাবলৈ সংকোচ নকৰা মানসিকতা পৰিহাৰ কৰি সংশোধন কৰিলেহে আমি সমাজত শান্তি আৰু সুখৰ ভেটি সৃষ্টি কৰিব পাৰিম। সময়ৰ পৰিবৰ্তনৰ পথেৰে বাট বুলিবলৈ গৈ নিজৰ জাতি, মাটি, সভ্যতা, সংস্কৃতি পাহৰি যোৱাটো কেতিয়াও গ্ৰহণযোগ্য হ'ব নোৱাৰে। সময় যদিও দুঃসময় তথাপিও স্বকীয় শাসনৰ দাবীত, বিচ্ছিন্নতাৰ দাবীত ভাঙি-ছিগি যাব খোজা বৰ অসমখন কেৱল এই ব'হাগেহে পাৰিব গীতৰ সুৰ-নৃত্যৰ একেডাল সন্মীতিৰ জৰীবে কটকটীয়াকৈ বান্ধি ৰাখিবলৈ। আমি প্ৰত্যেকেই বছৰৰ আৰম্ভণিৰে পৰাই সংকল্প লৈ আগবাঢ়ি যাওঁহক কিয়নো ড° ভূপেন হাজৰিকাদেৱে গীতত উল্লেখ কৰা ধৰণে "বহাগ এটি ৰত্ন নহয়, বহাগ এটি মাহ, ই অসমীয়া জাতিৰ আয়ুস ৰেখা।"■

লেখিকাৰ পৰিচয় : অধ্যক্ষা (S & T), উঃ পুঃ সীমান্ত ৰেলৱে, মালিগাঁও, গুৱাহাটী

ঠিকনা : ধাৰাপুৰ, গুৱাহাটী

ফোন : ৭০৮৬০১৯১৮৬

(অণু গল্প)

আত্মতৃপ্তি

— দীপা বৰা দত্ত

নন্দিনীয়ে সদায় তাইৰ ওচৰৰ পাচলি বিজী কৰা মহিলাগৰাকীৰ পৰা পাচলি
কিনে আৰু তাইৰ লগত এনেয়ে দুই-এষাৰ কথা পাতে। সদায় নন্দিনীয়ে তাইৰ মুখত
জীৱনত কিবা এটা পাই সফল হোৱাৰ এটা মিচিকিয়া হাঁহি অনবৰতে দেখা পায়।
নন্দিনীয়ে মনতে ভাবে— ৰাতিপুৱাৰ পৰা ৰাতিলৈকে ইমান কষ্ট কৰি জীৱন নিৰ্বাহ
কৰিব লগা হোৱা মানুহগৰাকীৰ মুখৰ মিচিকিয়া হাঁহিৰ আঁৰৰ বহুস্বপ্ন কি জানিবলৈ বৰ
মন গৈ থাকে আৰু সেইকাৰণে নন্দিনীয়ে এদিন পাচলি কিনিবলৈ যাওঁতে তাইৰ লগত
কথা পতাৰ চলেৰে সুধিয়েই পেলালে। তেতিয়া মানুহগৰাকীয়ে নন্দিনীক তাইৰ জীৱনৰ
আগৰ কালছোৱাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ক’বলৈ ধৰিলে, “বাৰ বছৰ বয়সতেই বিয়া হৈ আহি
অতি কষ্টৰে সংসাৰ কৰিছিলো যদিও মানুহজন বৰ মৰমিয়াল আৰু ভাল আছিল। টকা-
পইচাৰ অভাৱ থাকিলেও বৰ সুখৰ আছিল আমাৰ সংসাৰখন। একমাত্ৰ
কন্যাসন্তানজনীকে ভালকৈ ডাঙৰ-দীঘল কৰি হাৱাৰ ছেকেণ্ডাৰী ভালকৈ পাছ কৰাৰ
পিছত মানুহজনৰ মৃত্যু হোৱাৰ কাৰণে তাইক ভাল ল’ৰা এটা চাই বিয়া দিলো আৰু
এতিয়া ছোৱালীজনী দুটি সন্তানেৰে গিৰিয়েকৰ লগত বৰ সুখেৰে আছে। মানুহজনৰ
কথা মনত পৰি দুখ লাগে যদিও আজি নিজে এগৰাকী মহিলা হৈ আত্মনিৰ্ভৰশীল হৈ
চলিব পাৰিছো আৰু একমাত্ৰ ছোৱালীজনীকো শিক্ষিত কৰি এজন ভাল ল’ৰাৰ হাতত
গতাই তাইক সুখত থকা দেখিছো। সেইবোৰেই ভাবি আত্মতৃপ্তি লাভ কৰি মুখত হাঁহি
খিঙিওঁই ৰাখো।” নন্দিনীয়ে মানুহগৰাকীৰ মুখলৈ বৰ লাগি চাই থাকিল। ■

দীপা বৰা দত্ত

*সম্পাদিকা, বৃহত্তৰ হাতীগাওঁ শাখা লেখিকা সংস্থা

*বিগত ৫ বছৰ অসম চৰকাৰৰ PLV (Para Level Volunteer)

*আন্তঃজাতিক মানৱ অধিকাৰ আয়োগৰ কাৰ্যকৰী সদস্য

Laughter Heals...

Dr. Gitika Talukdar

The best and unforgettable moments we often remember throughout our lives are the moments of laughter and every time we go back to those special moments we giggle once again. Laughing is something that lifts our mood and we feel good inside and out. It is our body's own way of relieving us from stress and anxiety and to help us live a happy and joyful life. Laughter increases blood flow to our hearts and decreases inflammation in our body, it also relieves us from depression by releasing a hormone called endorphin that trigger positive feeling in our body and help us cope with pain and stress. In ancient days laughing was used in the society to indicate a situation which is out of danger, today it is still a social phenomenon having a much broader meaning.

We all are aware of the endless benefits of laughter but the only thing we need to consciously know is a few specific ways and techniques that bring abundance of laughter into our lives. Laughing is highly contagious in nature and it brings people closer and builds healthy relationships. Most of us when we go back to our own experiences, we can find that we laugh more often in a social setup and the magical effect of laughter enhances our mood. Similarly humorous situation lightens our mood too and brings laughter on our faces. The benefits of laughter are so enormous that it increases years to our lives and also life to our years and that's why we have in practice the laughter yoga, laughter therapy and Mental healing techniques to heal depression and painful memories. When we make use of every smallest opportunity to laugh in our everyday life, we are actually activating our body's own techniques of healing anxiety and stress without seeking any external help and support. The recent pandemic situation gives a retrospective explanation of how the life may look like without laughter. Going back to the days of covid hit and covid peak, all that comes to our mind is lockdown, social distancing, night curfew, face masks etc. and that sounds like a total ban on laughter and to most of us that was the main reason for depression and anxiety during that period of time. With the easing of restrictions on social distancing and social gathering, people are back to their normal lives and could easily cope with the painful memories of pandemic by socially connecting themselves to the friends and families in person. Laughter is the heart and soul of socialisation and it binds people together, strengthens emotional and social connections, lightens up mood and fills the surroundings with positive vibes and energies.

Here are few easy tips to giggle:

- Surround yourself with people who make you laugh.
- Simulate social environment around you may be by turning the tv or computer on instead of being in isolation.
- Engage in reading books and playing games.
- Spend time with babies and kids because they have their unique ways of creating giggles and mirthful environments around them.
- Spend time with pets and animals, their behaviour will definitely make you laugh.
- Spend time in nature, break monotony, organise a picnic.
- Find jokes in internet or funny videos in YouTube.
- Live your hobbies and share your hobbies with friends.
- Listen to mood boosting music.

Natural Mood boosting food:

- Banana, carrot, blueberry
- Walnuts
- Oatmeal
- Popcorn
- Chocolate
- Spinach
- Yoghurt

Laughter enhances our physical and mental well-being and encourages us to look at the brighter side of life that's why it's important to make laughing a daily habit and surround ourselves with positive aura and energies no matter where we are.

Laugh out loud.... add life to your years.

The Idiot-Box, and Some “Not-so-Idiot” Memories

By -- Dr Mayuri Borgohain

These days the television (TV) has me glued to its alluring screen for all sort of reasons. The Russia-Ukraine war, the ever-mutating coronavirus, floods in Sydney, Kejriwal’s upswing, Narendra Modi’s speech, a few all time favourite movies, the oft-repeated episodes of CID, Arnab Goswami’s heated debates - I have lost count of the interesting programmes that entice me to click on the black rectangle at odd hours. Google tells me that the word television is derived from the ancient Greek word *tèle* meaning “far”, and Latin word “visio”, meaning “sight”. When Philo Farnsworth made the world’s first working television system in 1927, little did he imagine that the idiot box will come to occupy such a supreme position in our lives someday. This four-cornered monster has almost displaced the age-old newspaper as the most important source of news and entertainment.

My first rendezvous with the TV was in 1985, when my father brought a brown carton of substantial size with the name “ONIDA” written boldly in black on it. Unpacking it revealed a wonder that remained an integral part of our lives till its unceremonious demise more than a decade later in the hands of a sly TV mechanic who went by the name “Sunil Deb”. Mr Deb dismantled the entire body of the television set, and we had no option but to replace it with a sleeker successor of the idiot-box.

I remember the first day of its installation. The dancing silvery-white mustard seeds on the screen almost disappointed us, but a miracle in the form of the “fish-bone” antennae held up high on the roof-top painted smiles as big as the “Maharaja Mac” burger on our lips. And the fact that it was a coloured TV added more to our happiness. Suddenly life was all about Humlog (Barki, Majhli, Chutki, etc.), Rajni, Khandaan, etc. I remember the voices of Ved Prakash (with spectacles), Minu (read the English news), Sunit Tandon (bearded), Sarla Maheshwari (had a mole on her lower cheek), Salma Sultan (rose on her hair), Rini Simon (smart with short hair), Kaveri Mukherjee (beautiful eyes), Neethi Ravindran (smart), Komal GB Singh (beautiful), etc.

sharing the news of the entire world with us during our meal-times. And how can I forget the snail-like white commas which came with the trademark background music to form the infamous logo of “Doordarshan” on the TV screen?

One of my most cherished memories of TV serials is that of the Ramayana. We sat glued to the screen like an obsessed lover clinging to his girlfriend! I remember my mother and the neighbourhood ladies discussing supposed incidents of thefts in many a households while the family members sat attentively watching the Ramayana (though today I have serious reservations about such incidents really occurring). He-man, Street Hawk (Night-Rider), Vikram-Betaal, Stone Boy, Antariksh, Air Hostess, Mahabharata, Rangoli, Chitrahaar – these became unavoidable words of our daily lingo. And yes, the suave Roshan Seth in “Bharat Ek Khoj”, who was initially imposed on me like an unsolicited bridegroom, went on to become a personal favourite in due course of time.

It is the television to which I owe my fascination for sports like cricket and tennis (football comes a distant third), and my undying love for the Palmolive shampoo (endorsed by a well-dressed Kapil Dev smiling maniacally on the TV screen) till the company stopped production of the fascinating blue liquid. And how can I forget the “Rasna” girl? She is responsible for the endless glasses of the orange nectar that I insisted on having each evening till the shopkeeper of the neighbourhood general store shut shop to elope with the teenage daughter of the local barber.

I also owe my cherished affair with Hindi movies to our ONIDA TV (which also had a remote). My earliest memories of Hindi movies go back to sporadic, hazy flashes of watching ‘Tarzan’ and ‘Ram Teri Ganga Maili’ in the small cinema hall of the little town named Goalpara where we lived (and in retrospect, I seriously wonder about the intentions of my parents who exposed me and my younger brother to such ‘matured’ celluloid masterpieces; I was barely seven and I cannot help but salute my ahead-of-the-times parents who were either too courageous or were really ignorant to have exposed me and my four year old brother to the antics of Kimi Katkar-Hemant Birje and the escapades of Rajiv Kapoor-Mandakini!). Jokes apart, I got acquainted with both regional as well as Hindi films, courtesy – television.

After more than twelve years of dedicated service, our ONIDA (neighbour's envy, owner's pride!) became sick. It was afflicted with a strange disease where green became blue and red became green. The bloodied villains of movies looked like moss-covered aliens and the trees were perennially bathed in indigo drizzle. A destroyer who went by the name of Sunil Deb came disguised as a TV mechanic and put the last nail on the coffin of our old friend.

I watch a TV with an LCD (or is it LED or Plasma?) screen now. The enlightened souls may call it a promotion, but I miss my ONIDA. I miss Usha Albuquerque telling me about the weather forecast of the four metros, I miss a lean Vinod Dua (God bless his soul) articulating with the familiar twinkle, I miss the enthusiastic voice of Narottam Puri relaying sports news at 4 p.m, I miss the elegant pearl strings which adorned the shapely neck of Gitanjali Aiyer, I also miss the trademark hair-bun of Avinash Kaur Sarin, the booming voice of Tejeshwar Singh, the lovely face of Shobhna Jagdish, the crazy Cadbury girl in the violet frock who danced her way to the cricket field...Yes, I unabashedly admit that I miss a less sophisticated Prannoy Roy, the bespectacled K.K. Raina, the eagerly awaited Sunday evening movies, the heart-touching stories of *Hello Zindagi*, the cute Master Manjunath of *Malgudi*, the enthusiasm with which I sat through the entire telecast of the Republic Day parade till the very end, and ironically, I also miss being a part of the untiring wait through the entire duration of a sad-looking "*rukawat ke liye khed hain*" because there was just one channel and the concept of "channel surfing" was still in its embryonic stage.

Was Arthur Golden thinking the way I do when he said, "Sometimes, I think the things I remember are more real than the things I see."

Connecting Global and Local Assamese Community

Issues and challenges

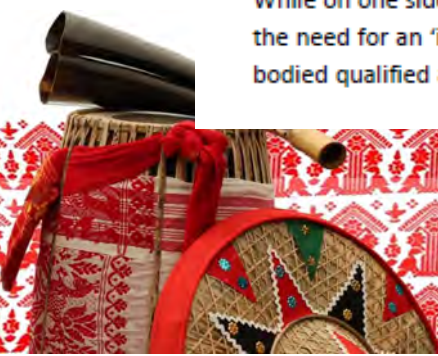
Dr.Samir Baruah

At the outset I would like to thank Prof Hemanta Doloi, my dear friend & associate for having invited me to pen an article, if possible, on rural development, job creation etc for publication in the forthcoming Enajori 2022 magazine. I thank the organizers and the entire Team for the efforts taken in remaining connected to the roots in Assam. I have seen some of the videos of cultural performances by our dear community members in Australia upholding our rich traditions and culture in distant Australia. I am delighted to see that despite remaining in Australia for long years you all are more local than global. Your deep community sense of commitment to do something for the betterment of the State of Assam is highly commendable. Hats off to all of you. We in Assam, feel proud to see the achievements of our community members in Australia. Heart to heart we have fond hopes and aspire that one day you all may return to Assam with your vast international experience, exposure and expertise and help Assam in its rural development endeavor and in creating the much needed jobs for our Youths. I appreciate the initiative taken on Smart Villages and Rural development Project, by Prof Hemata Doloi and his Team in University of Melbourne. It is the responsibility of our local community and civil society in Assam to encourage such initiative and exude confidence on our global community to evince interest in undertaking economic upliftment projects in Assam. There is need for leveraging the core competencies of individuals and organizations for collaborations in a win- win situation for all.

Rural Development and Job Creation are two major areas of concern in Assam. It is a subject of concern even for the Country as a whole. I am making a small attempt in broad terms to place before our Assamese diasporas' some of the issues and challenges on rural development and job creation, not with any intention of finding fault but as a food for thought for our community members in Australia, in particular (Enajari magazine being published from Australia) and to our worldwide Assamese Global community.

You all may be aware that 98% of Assam is rural and 86% of our population resides in the rural areas. We have a population around 3.5 crores in Assam. It is also a known fact that Assam cannot prosper without prosperity of our villages. Unfortunately the ground reality in the villages is; Youths in the villages, with little education, are seen to be leaving the 'plough' (meaning Agriculture) and youths with more education are seen to be leaving the villages. Educated youths in the urban areas are also not inclined to take up assignments in the villages. They are getting more attracted towards the urban areas and or are being compelled by circumstances to look for greener pastures of good employment in the metropolis and abroad.

While on one side the Government and their Planners of the economy at the macro level are harping on the need for an 'inclusive' growth of the economy, in reality, due to some reason or the other, our able bodied qualified and educated youths are moving out of the villages. The question therefore is who will

bring about the much needed rural development of Assam. The vacuum thus created in the villages is creating an adverse impact on the 'self-esteem' of the residual population in the villages. The vacuum is seen to have been filled by anti social elements and petty politicians with narrow partisan objectives. They virtually dictate terms to the soft, simple villagers who are virtually being abandoned by their own children.

There is no doubt some silver linings in the form of greater awareness in looking at the need for a greater penetration in to the rural areas. Some of the steps which readily come to mind are listed below as follows. They are only illustrative, not exhaustive.

- (1) Government of Assam through its various welfare programs including provision of free schools with free midday meals is trying to increase the literacy rate in the State in general and villages in particular.
- (2) The Prime Minister's Rural Employment Generation Program is paving the way for the youths to remain engaged with minimum job works.
- (3) Corporate and Companies are mandated under the provisions of the Indian Company's Act to carryout socio economic activities under the Corporate Social Responsibilities.
- (4) The National Highway Authority, the Airports Authority of India, the Waterways Authority of India is all working round the clock in connecting Bharat.
- (5) Thanks to the Information Technology Revolutions and Internet Communication Technology in creating the much needed rural- urban- global connectivity.
- (6) The Panchayats, being the third Government is being empowered to shoulder higher responsibilities in development of the villages.

While efforts are being made by the Government, the people, for whom all the plan programs are being targeted, must realize that will have to become aware of the flagship programs of the Government so that they can double up their efforts in reaping the benefits. They must not misuse the opportunities being provided by the Government and the banks. The youths, in the villages must not become victims of drug, tobacco, alcohols etc. consumption and thus abusing their health in becoming a liability for themselves, their parents, their Society and the State as whole. Every organization must understand their role responsibilities.

- (1) There is need for the Panchayat members to understand their role responsibilities in bringing about a comprehensive integrated growth of the villages.
- (2) There is need for the representatives of the implementing agencies; both in the Government and non Government to stay in the villages for ensure timely implementation of all the developmental programs.
- (3) The Commercial Banks with huge social responsibilities must strengthen their infrastructure and manpower in the bank branches for enabling them to reach out to the bottom of the pyramid to ensure financial inclusion and financial literacy and supplement to the efforts of the Government in bringing about the much needed economic growth.
- (4) The Educational Institutions like the Engineering colleges and the IITs must work towards Transfer of Technology as solution provider for overall growth of the economy.

- (5) Agricultural Universities must work towards promoting 'Lab to Land' projects so as to empower our farmers and agripreneurs to go in for improved methods in cultivation and make agriculture, allied agriculture, food processing as attractive profession for our Youths to not only stay in the villages but also to gainfully engage themselves in the villages.

The fortune as rightfully described by Management Guru C.K.Prahalad lies at the bottom of the pyramid. While the Multi National Companies are seeing the fortune lying in our villages, our people seemingly not seeing the fortune. Post COVID -19 pandemic, the issue of migrant workers occupied centre stage at one point. The plight of the migrant workers leaving their jobs in cities and returning back to their villages made many of them stay back in the villages and do something on their own.

On the subject of Job Creation, the Nation is on a mission of transforming Job seekers into Job creators. The Government of India in right earnest has initiated lot of measures through Policy interventions and reforms in undertaking on a massive scale the mission on 'Skilling India'. Our country is comparatively Young. 65% of our population is Youth with a median age of 29. While on one hand having such a large percentage of Youth is a great asset for the Country, on the other hand it can be a liability if the country fails to gainfully engage and employ such youths.

Since independence of our country, based on the priorities of that time, with national integration issues and need for rapid nation building being core in the minds of the Planners, the Government became the major player in not only governing but also in creation of infrastructure and industrialization etc. The Government virtually took over most of the activities in promotion and development of the economy. The private sector had limited role as enabler with few monopoly houses taking some lead. While there was nothing wrong in adopting such a Policy under a protective economic regime, what apparently went wrong was with the Job security in Government service, complacency set in. Our country being labor intensive all our monitoring, tracking of the project implementation were through human interventions. And as we all know human interventions have its own share of 'subjectivity' and 'biasness' resulting in 'leakages' and 'failures' in implementations. Some of the best brains go into formulation of the Policy's at the macro economy level. There are apparently no flaws in the policies formulated. Problem lied in implementations.

Being a labor intensive country we, in the past, did not or could not invest in technology to the extent desirable. In the absence of technology backed monitoring system, we were not able to track and monitor implementation of the various plans and programs which led to dilution in tracking and monitoring of the various development programs meant to bring about an 'inclusive' growth of the economy. This resulted in the economy taking the shape of a 'pyramid' with a very large cross section of the population remained at the bottom of the pyramid. The rural infrastructure could not be built up to the extent desirable and as such there was wide disparity between the rural and urban sector. Had we been able to properly implement all the projects and programs we could have generated and triggered lot of economic activities resulting in huge employment opportunities for our Youths.

In the 1990's with the opening up of the economy and with adoption of the LPG (Liberalization, Privatization and Globalization) Policy by the Government of India, there was gradual & greater realization on the part of Government of India to allow the Private Sector to play a more significant role in creation of the much needed infrastructure and in creating new and more job opportunities for our youths. Government also has realized on the need for focusing more on good governance and to extend all support to Trade, Industry, Agriculture with pro-active policies on 'ease of doing business' etc. Our Industry, Trade & Commerce must be able to upgrade and integrate with the global value chain. There is no doubt that India with a 1.3 billion consumers is the largest emerging markets for the multinational companies and corporate and they are seeing the fortune at the bottom of the pyramid. India has a bright future ahead.

One of the greatest challenges in Assam and North East is how to transform the Micro Sector enterprises into the formal organized sector. In India we have MSMEs (Micro, Small and Medium Enterprises) which were defined under the MSME Act 2006. In Assam the distribution of the micro sector component out of the total MSME is a whopping 98% and surprisingly 90% of the micro sector enterprises are remaining in the un-organized sector. These un-organized micro enterprises are not able to raise finance from the organized banking industry and thus they are virtually remaining under the clutches of indigenous money lenders and the micro Finance Institutions. Researchers need to investigate and find out ways & means in transforming the un-organized/informal micro sector enterprises into the organized/formal sector. This would open up huge opportunities for new Job Creation. Food for thought: Can the Assamese diaspora in Australia share some ideas in formalizing the micro sector enterprises in Assam.

In conclusion, 'Back to the village' program, as advocated by the father of the Nation Mahatma Gandhi has to be implemented to make our Country prosper and bring about the most important inclusive growth of Assam in particular and the Country in general. Late Dr Abdul Kalam, internationally acclaimed scientist and former President of India had advocated for PURA, providing Urban Amenities in Rural Areas as a solution to stop the migration of youths from the rural areas to the urban areas. We need to empower our Rural Youths and become the much needed change agents for bringing about 'inclusive' growth. Both Rural development and Job creation are inter related.

Wishing Enajari 22 the very Best. Conveying our Rangali Bihu greetings to all in advance and wishing a very happy and prosperous Assamese New Year in advance to all of you. Let there be greater Local –Global connect.

About the Author: Dr.Samir Baruah was former General Manager of Indian Overseas Bank a very large Public Sector Bank in the Country. He had extensively worked in various States of the Country with Overseas exposure. He had post retirement undertaken his PhD Research work and was conferred with the PhD last year (2021). He is presently the Chairperson of Banking and MSME Indian Chamber of Commerce North East, Advisor Laghu Udyog Bharti, North East India, Mission Director UNCTAD-EMPRETEC Mission Assam & Senior Advisor India. Mentor accredited by City & Guilds London. Resource person on Banking, Enterprise & Management....

বিহুৰ আশোন

বিহুৰ উত্তৰতে আছে হুঁহুৰ

আশোন - অহুমানীসৰ হুঁহুৰ ফলশ্ৰুতি।
বৰ্ত্তমান অসমৰ আঁহফলা অসমহুঁহুৰ
বিপৰীতে কৃষি-অৰ্জুতি মাৰ বাৰক-বাৰক
হালোৱা - হৈবানিক - গথৰ আৰু বৰ্চন farm and
workshops। বিহুৰ লৈ বেপাৰ কৰাৰ
লগে লগে ইয়াৰ "শিত" আৰি হৈলোৱা হয়।
কৃষকে হাঁহুৰ আঁহ পাৰিচৰ কৰে আৰু
এই পাৰিচৰ ফল হুঁহুৰ কৰেই কৃষকে
বিহুৰ কাৰে। লগে উৎপাদন হয় - অৰ্জুনা
জীৱই ইয়াৰ উৎপাদন কৰে - উৎপাদনই
দাতা দি কৰে আৰু এই দাতাৰ
অিংহুজান বেপাৰীয়েই পায়। তেনেই নামকৰণ
নাওৰ অংশ কৃষকেই পালেও কৃষকে
উৎপাদন কৰিবলৈও নেৰে - বিহুৰ আঁহবলৈও
নেৰে। যেনেই কৃষকৰ বিহুৰ শ্ৰমলীন

আৰু তাৰ বিলম্বিত চান্দা জোনা ফাটন
বিহু অলমোই মলিন। সেয়ে ই প্ৰদৰ্শনী
আৰু বিজ্ঞানৰ হৈ প্ৰদৰ্শন - Exhibition
and advertisement centre হ'ব।

প্ৰশ্ন হয় এই বিজ্ঞান আৰু

প্ৰদৰ্শন কেতিয়া হৈ যাব? অৱশ্যেই
উন্নত হ'ব। উত্তৰ হ'লেই অৱশ্যে - শ্ৰীমতী
মোতিয়া বৰদৈয়াৰ প্ৰদৰ্শনী আৰু বিজ্ঞানৰ
কাল আৰু পৰা, শ্ৰীমতীৰ উদ্ভাৱনকাৰী
হানুৰ হালোৱা আৰু হোমনিৰ হাতলৈ
যাব। বৰদৈয়াৰ কালবুলাও ৰাজনীতি
বিলাপিত হৈ পুৰা হৈ। তাৰ বাবে
হেজাৰ হেজাৰ বিহু - আঞ্চলিক আন্দোলন
লাগিব - হেজাৰ হেজাৰ যুৱক-যুৱতীৰ
কৰ্মী বাহিনী লাগিব। হেজাৰ হেজাৰ
জ্যোতিপ্ৰসাদ - বিক্ৰমজ্যোতি - ভূপেনৰ নেতৃত্বত
এই আন্দোলন চলিব আৰম্ভ।

আজি বিশ্বৰ হৃদয়ৰী- অশমকৃষ্টিৰ
নিৰ্দেশণ দেশ দেশে অশমকৃষ্টিৰ
আইজান চিন্তে আৰু কাজ বৰিবলৈকে
লাগিব যুগ - বিহু - অশমকৃষ্টিৰ অশমকৃষ্টি
অশমকৃষ্টি - অশমকৃষ্টি - অশমকৃষ্টি
আৰু হৈলাহ ।

আজি অশমকৃষ্টিৰ পৃথিৱীখনে কল্যাণ
Disruptioned কাজৰ লাগিব । বৰ জহানত এ
কল্যাণকৃষ্টিৰ বৰ জহান বৰ জহান এনেদৰে -
the entire world would have been disruptioned
had he remained in the USA .

আজি অশমকৃষ্টিৰ পৃথিৱীখনে কল্যাণ
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু

কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু

(কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু
কল্যাণকৃষ্টিৰ কাজৰ লাগিব আৰু

অবসৰপ্ৰাপ্ত অতিৰিক্ত কৃষি সঞ্চালক
বিশিষ্ট প্ৰবন্ধ লিখক
প্ৰাক্তন বিশিষ্ট শৰীৰচৰ্চাবিদ

Rongali Bihu 2021

Bhogali Bihu 2022

Magh Bihu 2022—Two fairly new arrivals in the Assamese community waiting to greet the guests

Magh Bihu 2022—Gauri's Hah

"কুইঁপাত"

এনাজৰীলৈ আগবঢ়োৱা নতুন প্ৰজন্মৰ অমূল্য অৱদান।

A Deer On The Empty Streets

On any day, the streets are always teeming,
Oh, this is the day I have been dreaming
The gleaming sun has a grin on his face
And it's shining a salute to deer race

Oh, the streets have never been this tranquil,
I can now see the world from a different angle
As I walk without care, trying to not make a scene
I notice a sign reading: COVID-19
I, a deer, am not one to speak
But I, a deer, can see man is becoming weak

The more I walk alone tardily
The serenity becomes more of an absurdity
This must be a lesson
For all of mankind
As their population lessens
They are becoming less blind
All I see is immense creation
Ah, now this is our nation

They will no longer take our freedom
This is what we have been anticipating, a beacon
I watch the birds going through the same revelation
We can all now co-exist as one singular nation
My nose picks up on fine scent of the nothingness
Maybe I am the one who possess illness
The deathly look of each window against me

By Aarush Haloi

Written in 2021, at the peak of the Covid-19 wave

We are all finally free
I wish all of this would last a lifetime
But it will all end in a matter of time.
The anticipation is killing me
Will it be like this forever?
I wish I was always this carefree
Or maybe it will happen, NEVER.

My Perfect Recipe for Friendship

Funny moments spent with your closest friends

Respect shared between each other

Imagination soaring through the air

Everlasting bonds connecting you all

Nagging sometimes, but always by your side

Delightful happiness shared within the group

Supportive and caring

Hardworking and always there for you when you need help

Insightful, thoughtful people who will never let you down

Protecting you, making sure you won't get hurt

(By Naman Shukla, Boston)

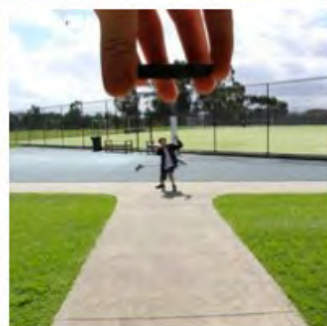
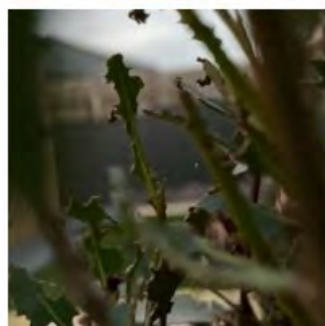
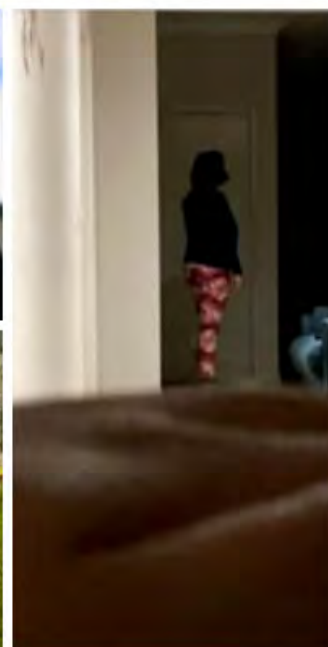

DIGITAL PHOTOGRAPHY BY ARCHIT KATAKI

Archit (Iku) has taken digital photography as one of his elective subjects at school and shared with us few of his awesome work.

MANAS NATIONAL PARK

By-- Riha Mahanta (Grade 6)

Manas National Park is a wildlife reserve which is home to elephants, tigers, rhinos and birds, located at Chirang and Baksa District in Assam.

From Guwahati, it is a 3-hour drive to get to the reserve. Did you know that it got its name because it was close to Manas River?

We started our adventure during the month of December, which is the best time to go there.

"We" consists of me, my mum, my dad, Jethai, Jethu, Moina Kura, Kuri, Niyor (my cousin) and little babies Riyom and Mon. "Wild Tuskar" is the resort we stayed in, where we were served good food, directed to our rooms and played on a giant field. Riyom and Mon were having the time of

their life!

On the same day we went on a Jeep Safari, where we saw water-buffalos, elephants, rhinos and birds. In the middle of the reserve, we climbed up a tower and saw lots of baby elephants with their mothers – an extraordinary sight to behold.

After the trip, we went to Manas River and had some tasty snacks. We bought some beautifully carved bamboo and wood decorations, for us and friends. At night, to bring a close to the day, we enjoyed a barbecue by the fire with some music. This was a lovely experience for me and I strongly recommend coming to Manas National Park.

Here comes Bihu!

Eshan Haloi,
Grade 7

So, it's nearly Bihu. All my friends are busy travelling to each other's homes and rehearsing their performances. Everyone has high expectations. The parents believe this is what we look forward to in Bihu. They think we look forward to learning about the Assamese culture, music, and food. They believe that we peacefully sit down in the function room or outside chatting. Unfortunately, that is not remotely close to what we do. We play games, such as: Hide and Seek, Gang Up and Cops and Robbers to name a few. We also prank people, such as innocent kids, unsuspecting guests or even security guards that are just trying to make a living. Even if they are minding their own business, we irritate them and/or spy on them. Or we just create pandemonium. One example of pranking a security guard was in 2018, where we discovered an underground office room with a guard working inside and spied on him. Behind the hall was a secret window where you could see the office from a 60-degree angle above his head and we could perfectly see what he was looking at on his computer. You would expect a security guard would be doing his job by keeping a tab on all the guests and all the jobs that a guard is expected to do. Instead, he was looking at McDonalds. There he was sitting and staring at computer screen with images of McDonalds food floating around. We quietly sneaked up to his door and started recording his reaction on the camera. As he saw us, he yelled out, "You kids!" with an expression that I'll never forget.

Bihu, 2021, was a lot of fun. Once the kids' performances were over, all the parents got excited dancing and singing on the stage and in the crowd. Everyone had forgotten about us kids. Meanwhile, we were behind the hall in a haunted area. It looked something like a garden. We ventured further and found many dolls tied to trees which freaked everyone out. No one wanted to be the first to go and explore. If we went there in the daytime, it would probably be a nice garden with lovely dolls. At night it was quite terrifying. I think everyone has been watching too many horror movies. In the hall, there was some sort of children's playroom with lots of toys. Inside, there was a door surrounded by glass that led to a small outside playground. We inferred that it must've been a day-care thing. Anyways, we walked outside. I told someone to hold the door open in case we got locked out. Well unfortunately, they took their hand off the door and we all got locked out. We panicked because no one was going to find us for at least 5 more hours until Bihu ends. 10 minutes in, someone's father walked inside the day-care room looking for us and we saw him and banged the glass as hard as we could to get his attention. But it was too dark for him to see us, and the Bihu music was too loud for him to hear us, so he just left. Our only option now to escape was to climb the tall, barbed wire fence. But the fence was extremely sharp with lots of edges and nothing to hold on to. We thought, "Who puts a barbed wire fence in a day-care?" Anyway, everyone had to hold me and lift me up so I could get over the fence. While doing so, my pants got stuck on the sharp edge and I was hanging upside down.

My pants eventually gave in, and the sharp edge cut my leg. But thankfully I was on the other side of the fence. I ran around and managed to open the door and let everyone out. Now you can understand why I am looking forward to Bihu this year. Hopefully there will be more security guards to annoy, rooms to wreck and pranks to pull.

Wishing everyone a happy Rongali Bihu!

“The Girl at The End of The Street”

(By Rohan Shukla, Boston)

The girl who lived at the end of the street sat on the corner of the bench waiting for the bus while the other kids laughed and played. She had just moved (the fourth time this year) and she never really fit into the new towns she went to. She would always just wait until she moved again telling herself “I’ll do better this time” but it never happened. When the bus finally got there, she moved to the way back of the bus like she always did, sat down, put her beat-up headphones in, and closed her eyes. It was like no time had passed once they pulled into Huckleberry Middle School. The girl, named Margaret, walked past everyone else with her head down into the building. She looked for her first class, which was science in room 303. As soon as she walked into the room a burst of laughter came from beside her. She looked over. They weren’t paying attention to her, everyone was having fun with their long-time friends, while she was standing in the middle of it, all alone. Margaret sat through the rest of her classes and when she got home, she barely knew what had even happened the whole day. She went through the next few weeks doing exactly the same, but one day she had gained enough courage and decided that she should loosen up a little and start to socialize with other kids. She didn’t bring her headphones to school that day, and she decided to sit right in the middle of the bus with everyone else. She started talking to more people. “Friendship is amazing,” She thought. Margaret was feeling great, and it was noticeable too. It was like she was a completely different person. She was feeling great, she had finally fit in, but then she got a text from her dad. “What’s up?” she asked. The only response she got was “Hey honey, We’re moving again...” and now she would have to do it all over.

"Gen-Z তোলে দগৰে"

RAYNAV

RISHAAN

CAMILLA

FREYA

"Gen-Z তোলে দগৰে"

AAROHAN

KIAANSH

RAJVIR

ALAANA

"Gen-Z তোলে দগৰে"

KRISH
KOTOKY

ARUSH
KOTOKY

Magh Bihu 2022

"বহাগী শুভাশীষ"

বহাগী শুভাশীষ এনাজৰিৰ এক অন্যতম খন্দ, ইয়াৰ জৰিয়তে আমাৰ
জ্যেষ্ঠ সকলৰ মংগল কামনা পূৰ্ণ আৰু মৰমজনিত আশীৰ্বাদ সমূহ
সকলোলৈ প্ৰেৰণ কৰাৰ এক বিশেষ প্ৰয়াস।

শুভেচ্ছা বাণী

‘অতিকৈ চেনেহৰ মুগাৰে মছৰা
তাতেকৈ চেনেহৰ মাকো
তাতেকৈ চেনেহৰ ব’হাগৰ বিহুটি
নাপাতি কেনেকৈ থাকে।’

অসম আৰু অসমীয়াৰ বাপতি-সাহোন, চেনেহৰ, আদৰৰ বঙালী বিহুটি সুদূৰ মেলব’ৰ্ণত বসবাস কৰা অসমীয়া ডাই-ডনীসকলে উদ্‌যাপন কৰিবলৈ লোৱা খবৰটিয়ে মোক গৌৰৱান্বিত আৰু অতি আনন্দিত কৰিছে। বিহু অসমীয়াৰ প্ৰাণৰো প্ৰাণৰ, অতি আদৰৰ, অতি চেনেহৰ। এনেহে বঙালী বিহুটি অসমীয়া য’তেই থাকিব, তাতেই যুগ যুগান্তলৈ জীয়াই থাকিব। মুঠতে অসমীয়া থাকে মানে বিহুও থাকিব। এ এ এম অৰ্থাৎ Assam Association of Melbourne ৰ উদ্যোগত বঙালী বিহু উদ্‌যাপনৰ লগতে ষোড়শতম শ্ৰবণিকা ‘এনাজৰী’ প্ৰকাশৰ বাতৰিয়ে মোক আৰু উৎসাহিত কৰিছে। ‘এনাজৰী’ নিশ্চয় বিহু বিষয়ক প্ৰবন্ধ-পাতি, গল্প, কবিতাৰে সমৃদ্ধ হৈ প্ৰকাশ হ’ব আৰু তাৰ জৰিয়তে অসমবাসীৰ লগতে মেলব’ৰ্ণৰ অসমীয়া সকলৰ আত্মিক বান্ধোনো সুদৃঢ় হ’ব। সুদৃঢ় হ’ব অসমীয়া সংস্কৃতিৰ ভেঁটিও। সেই আশাকে সাৰোগত কৰি উদ্যোক্তাসকলৰ লগতে সমূহ মেলব’ৰ্ণবাসী অসমীয়ালৈ বঙালী বিহুৰ ওলগ আৰু শুভেচ্ছা জনালোঁ। আশা কৰোঁ বিহুৰ সমূহ কাৰ্যসূচী অতি সফলভাৱে আৰু সুকলমে অনুষ্ঠিত হ’ব।

এটা বাতিত নহক এটা বাতিত পনক
এটা বাতিত খুতৰা শাক
মুৰৰ চুলি ছিঙি আশীৰ্বাদ কৰিছোঁ
লাইজ তই কুশলে থাক।

শুভেচ্ছাৰে—

হৰপ্ৰিয়া বাক্কিয়াল বৰগোহাঞি

প্ৰাক্তন সভানেত্ৰী লেখিকা সংস্থা, অসম

পৰিচিতি- হৰপ্ৰিয়া বাক্কিয়াল বৰগোহাঞি

*২০১২বৰ্ষ ৰাজ্যিক কৃতি শিক্ষকৰ বঁটা প্ৰাপক

*২০১৬বৰ্ষ শিশু সাহিত্য অকাডেমী বঁটা প্ৰাপক

*২০২১বৰ্ষ লেখিকা সংস্থা, অসমৰ আদৰ্শ মাতৃ বঁটা প্ৰাপক

শুভেচ্ছা বাৰ্তা ।

(Sjt. Jagadish Talukdar and Smt. Nilima Talukdar Parents of Gitika Talukdar)

বিহু অসমীয়াৰ বাপতি-সাহন জাতীয় চেতনা অৰু জীবন ৰেখা । ঢোল পেঁপা গগনাৰ মাতত নাচনীৰ গাত তত নাই-গৰকত ভাঙি যায় যঁতৰ। বতাহত ভাহি অহা মহৰ শিংৰ পেঁপাৰ মাত আৰু কোনোবা বিহুৱাৰ বিহুগীতৰ তালে তালে শিপিনীৰ গৰকাৰ শব্দত অকাশ বতাহো যেন নাচি উঠে। এয়াই বিহুৰ বতৰ - অসমীয়াৰ জাতীয় প্ৰেৰণা আৰু প্ৰেমৰ বতৰ। হিয়াৰ আমঠু এই ভাবনাকে কঢ়িয়াই লৈ গৈ সুদূৰ অষ্ট্ৰেলিয়াৰ মেলবৰ্ন প্ৰবাসী অসমী আইৰ সুযোগ্য সন্তান সকলে দৈনন্দিন কৰ্ম ব্যস্ততাৰ মাজতো জাতীয় চেতনাক অগ্ৰাধিকাৰ দি যি প্ৰচেষ্টা হাতত লৈছে তাৰ বাবে তেখেত সকল নিজেই ধন্য। আমিও ভগবানৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাইছো তেখেত সকলৰ এই আশাশুধীয়া প্ৰচেষ্টা সাফল্য মণ্ডিত হওক আৰু সেই দেশৰ আকাশো বিহুগীতৰ ধ্বনিৰে মুখৰিত হওক।

মেলবৰ্নত থকা প্ৰবাসী অসমীয়া সকললৈ ৰঙালী বিহুৰ শুভেচ্ছা।

অসমীয়াৰ প্ৰানৰ 'অতি হেপাহৰ' আৰু অতি আদৰৰ উৎসৱটো হৈছে ৰঙালী বিহু। সুধাকণ্ঠ ভূপেন হাজৰিকাৰ ভাষাৰে ৰঙালী বিহুটো অসমীয়াৰ আয়ুস বেথা।
ঢোল 'পেপা' গগনা 'আৰু বিহু নৃত্য গীতেৰে উদযাপন কৰা ৰঙালী বিহুটো এফালে আনন্দ আৰু যৌবনৰ উৎসৱ আনফালে নানা জাতি 'জনজাতি' ভাষা আৰু ধৰ্মৰ সমন্বয় আৰু সংস্কৃতিৰ উৎসৱ। আমি ২০১৮ চনত অষ্ট্ৰেলিয়াৰ মেলবৰ্ন চহৰলৈ গৈ প্ৰায় দুমাহ লৰাৰ ঘৰত থাকি আহিছো। তেতিয়া মেলবৰ্নৰ প্ৰবাসী অসমীয়া সকলৰ মাজৰ সমন্বয়ৰ কথা গম পাই আহিছো। পৃথিৱীৰ যতেই অসমক ভালপোৱা অসমৰ জাতীয় পৰম্পৰাক ভালপোৱা লোক আছে সেই দেশ বোৰটো আমাৰ জাতীয় উৎসৱ ৰঙালী বিহুটো পালন কৰে। এইয়া সচাকৈয়ে বৰ আদৰ্শীয়। মেলবৰ্নৰ প্ৰবাসী অসমীয়া সকলেও সমন্বয়ৰে এইবাৰো ৰঙালী বিহুটো উদযাপন কৰিবলৈ লৈছে লগতে এখনি আলোচনী উলিয়াবৰো যো যা কৰিছে। সচাকৈয়ে এইটো অতি আনন্দৰ কথা।

মই মেলবৰ্নৰ সকলো প্ৰবাসী অসমীয়া 'বিহুৰ উদ্যোক্তা সকলোলৈকে ৰঙালী বিহুৰ আন্তৰিক ওলগ আৰু মৰম জনাইছো। আশা ৰাখিছো তেখেত সকলৰ সমন্বয়ৰ সাংস্কৃতিক পৰম্পৰা ধাৰাবাহিক ভাবে চলি থাকিব। সকলোলৈকে পুনৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনাইছো।

(Sjt. Jeeten Goswami and Smt. Abha Goswami, Parents of Preetam Goswami and Stooti Sarmah from Tezpur, Assam)

শুভাশীষ

নেদেখা এনাজৰীৰে বান্ধ খাই থাকক প্ৰবাসী অসমীয়া সকল যুগ যুগান্তৰলৈ।
মাঘ বিহু, বহাগ বিহুৰ প্ৰীতিমিলনৰ জৰীয়ে আজিৰ প্ৰজন্মই ভৱিষ্যতৰ
প্ৰজন্মলৈ সিঁচি যাওক আত্মীয়তাৰ পৰম্পৰা দি যাওক শিপাৰ সন্ধান।
এয়েই আমাৰ প্ৰাৰ্থনা এয়েই আমাৰ সপোন এয়েই আমাৰ স্নেহাশীষ আৰু
শুভকামনা।

-----ৰাজেশ কুমাৰ মেধি and কস্তুৰী নিভা গগৈ

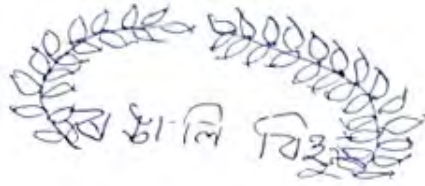
(Parents of Gariyasi Medhi)

(Mother of Pranjal Deka)

জানো মিলন বন- বাগী অসমীয়া
বহু-জনে মোৰ সুখ কালি বিহু
আনুষ্ঠান শুভেচ্ছা 'ও'
ওজন জনালো

বিহু- সাজ নিশে নুতন সাজে-
আছিলে 'বৰদেচি'।

কুশি- হেতু দীঘল দুৰত্ব-
আনন্দ-জনালো
বহু-বহু বহাগ বিহু।

বিদেহ- মাতিত- বহু-বহু
মিহু- মংগলিক আনন্দে

মিহু- হাতে বিহু টোপাল-
বহু-বহু

বহু-বহু
বহু-বহু

শুভাশীষ

বিহুবীয়া অভিনন্দনৰ লগতে নৱবৰ্ষৰ শুভকামনা জনালো প্ৰবাসী অসমীয়া সকললৈ।

আমাৰ জাতীয় উৎসৱ জাতীয় সংস্কৃতিৰে যেন আমি সকলো বান্ধ খাই থাকো
অনাগত দিনবোৰলৈকে, কেতিয়াও ম্লান পৰি নাযায় যেন আমাৰ প্ৰীতিৰ এনাজৰীডাল।

বিশাল পৃথিৱীৰ একেখন আকাশৰ তলৰে বাসিন্দা আমি কতো হেৰাই নাযাও
একেলগেই থাকিম। সদায় মৰম স্নেহৰ বান্ধ খাই থকাৰ কামনাৰে সকলোলৈকে পুনৰ
শুভেচ্ছা জনালো।

ঈশ্বৰে সদায় সকলোকে কুশলে ৰাখক তাৰেই কামনাৰে।

-----মনি দাস and অনিল কুমাৰ দাস (Parents of Rupam Das)

শুভাশীষ

সমগ্ৰ মেলবৰ্ণবাসী প্ৰবাসি আমাৰ অসমীয়া সমাজখন লৈ আমাৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা, স্নেহাশিচ্ছ জনালোঁ। ২০১৬ চনত মেলবৰ্ণ লৈ গৈছিলো আৰু অসমীয়া সমাজখন দেখি সঁচাকৈয়ে অভিভূত হৈ পৰিছিলোঁ। প্ৰবাসত থাকিও নিজৰ অসমীয়া সংস্কৃতি বাদ নিদি এনেদৰে বজাই ৰাখিছিল সচায়ে বৰ প্ৰসংশনীয়। প্ৰত্যেকজন অসমীয়াই বিহু গীত, বিহু নাচ আৰু পিঠা পনাৰে যেনেকৈ অপ্যায়াত কৰিছিল- এতিয়াও আমাৰ অন্তৰত সজীৱ হৈ আছে।

আজি দুবছৰে ক'ভিডৰ বাবে গোটেই পৃথিৱীৰ লগত অসমতো এক ভয়াবহ পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হ'ব লগীয়া হ'ল, মৃত্যুৰ কিৰিলিৰে বহুজনক বহুজনৰ পৰা আঁতৰাই নিলে। ভৱিষ্যতে এনে কোনো ভয়াবহ পৰিবেশ নাহক। প্ৰত্যেক বছৰে সকলো অসমীয়াই কোনো বাধা বিঘিনি নোহোৱাকৈ অতি আদৰেৰে আমাৰ অতি মৰমৰ বিহু বা অন্য অনুষ্ঠানবোৰো পাতিব পাৰে এয়ে ভগবানৰ ওচৰত আমি সকলোৱে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ আহক। মেলবৰ্ণত বাস কৰা সমগ্ৰ অসমীয়া ৰাইজলৈ বিহুৰ শুভেচ্ছাৰে -

-----শ্ৰীযুত সূৰ্য্য কান্ত শৰ্মা মজিন্দাৰ বৰুৱা and শ্ৰী অনিতা মজিন্দাৰ বৰুৱা (Parents of Aradhana Mazinder Barua)

BOHAGI XUBHAXIX

(Sjt. Bhaba Goswami and Smt. Dipti Goswami, Parents of Sudarshana Goswami)

বিহুৰ উলহা
মিহু আন্তৰীক্ৰম জাতিৰ বৃষ্টি-সংস্কৃতিঃ
সংস্কৃতিৰ আনৰ সন্দেহ ন। স্বৰ্গদলি বিহুৰে -
বিহুৰ জাতি-জ্ঞান-সৌন্দৰ্যঃ মাজত-অনন্দ-
বন্য বোকাওক । সকলোৰে মাজত সাদৰ-
সম্প্ৰীতিৰ দৈন্য জাতিৰ দলি যু-দুহুওক ।
অন্তৰ্জাত-অন্তৰ্জাতৰ ওচৰ বিনামূলীয়া হৈ সকলোৰে
মাজত-সাদৰ-সম্প্ৰীতিৰ-ওচৰ যেন বিহুৰ কৰে,
চেনেহৰ বিহুৰ, এই ওলহাৰে সকলোৰে ক-বিহুৰ
ওলহা-এক শুভাৰ্থ মাটিলৈ ।

বিহুৰ ওলগ

লেখিকাঃ অঞ্জলি ৰাজকুমাৰী

“কঁঠাল কাঠে কাটি   ডোল-খোলা সাজিলোঁ
বাঁহৰে সাজিলো বাঁহী,
মা'হৰ শিঙে কাটি   পেঁপাটি বজালোঁ
বিহুকে আদৰো বুলি।”

অসমীয়া সমাজত লিখন-পঠনৰ প্ৰাৰম্ভণি যুগৰ পৰাই বিহুৰ সম্পৰ্কে হাজাৰ মাতবাদ-বহুবোৰ মন্তব্য পড়িবলৈ-শুনিবলৈ পোৱা যায়। বিহু অসমীয়া সমাজ জীৱনৰ মানৰো মানৰ, প্ৰাণৰো প্ৰাণৰ – এইয়া কিন্তু ডিবন্তন সত্য। অসম মূলুকৰ প্ৰতিজন নিষ্ঠাজ অসমীয়াৰে তিনিওটি বিহুৱেই অতি আদৰৰ আৰু অতি মৰমৰ। বঙালী বিহু, ভোগালী বিহু, কঙালী বিহু; বঙালী বিহুৱেই ব'হাগ বিহু।

ব'হাগ বিহুৱেই – হেঁপাহৰ বিহু, ডেনেহৰ বিহু, আদৰৰ বিহু, হিয়াৰ বিহু – বসন্তৰ ঋতু। ঋতু পৰিৱৰ্তন প্ৰকৃতিৰ এক ডিবন্তন নিয়ম। শীতৰ শেষত ধৰাৰ বুকুলৈ নামি আহে হেঁপাহৰ বসন্ত – ঋতুৰাজ বসন্ত – সেউজী বসন্ত। ঋতু আহে ঋতু যায় – এইয়া জাগতিক বাঁহী প্ৰকৃতিৰ নিয়ম।

বসন্তই অসমীয়া সমাজলৈ নতুন বছৰক আদৰি আনে। কুলি, কেতেকীৰ সুললিত কণ্ঠত বসন্ত অহাৰ আগ জননী পাই বৰদৈডিলাজনীৰ লগতে চ'তৰ ৰঞ্জন বৰগুণে তৰু-তৃণ-গছ লতিকা কুঁহিপাত মেলি সেউজীয়া বাসন্তীক লাস্যায়ী – প্ৰাণচঞ্চলা ৰূপহী গাভৰু কৰে। বাৰীৰ পিছফালে আঙো মলিয়াই, কঁঠালে মুচি পেলায়। সেউজীয়া কুঁহিপাতত বতাহে সুহুৰিয়ায়। পলাশ, শিমলু, মদাৰ, কুমুড়ু, নাহৰ, কপৌ, গোলাপ, তগৰ, কেতেকী, মালতী আদিৰ ৰং-সুৰাসে আকাশ ৰাঙলী কৰে। জেল, পেঁপা, গগনাৰ মাতত ডেকা-বুঢ়া, ল'ৰা-ছোৱালীৰ মন বাঁহী-জঁহী কৰে।

বিহু অসমীয়া জীৱনৰ মাটি-পানী, ব'দ-বতাহ। গছে পাত সলোৱাৰ দৰে বঙালী বিহুৱেও আমি উমান নোপোৱাকৈয়ে বাট সলাইছে। নিজান পথাৰৰ গছৰ তলৰ পৰা হাই-উকমিৰ মাজেৰে আহি ৰাইজৰ চোতাল গচকি এতিয়া নগৰ-চহৰ, দেশ-বিদেশতো ময়ূৰ আলহী স্বৰূপ – আজিৰ বিহু। দিন দিয়োক মকাকৈ আহে।

এৰা-ধৰা আৰু সাল-সলনিৰ মাজেৰে বছৰে বছৰে বিহু ৰাতি গাওক। অসমীয়াৰ বাপোটি সাহোন বঙালী বিহুৱে সকলোলৈকে কড়িয়াই আনক আনন্দ আৰু সম্প্ৰীতিৰ বতৰ।

-----X-----

লেখিকাঃ অঞ্জলি ৰাজকুমাৰী

সম্পাদিকা

লেখিকা সংস্থা, অসম

প্ৰামাণ্যঃ ৯১০১৪১১৯২৪

Message From Assam

Utpal Bania

নমস্কাৰ

বিদেশতো অসমীয়া সাংস্কৃতিক জীপাল কৰি বথা

Assam Association Melbourne (AAM)

প্ৰত্যেকগৰাকী লোকক অসমীয়া নৱবৰ্ষৰ লগতে

ৰাপতি সাহোন ৰঙালী বিহুৰ শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলো।

উৎপল বানিয়া

উৎপল বানিয়া হ'ল ৰাষ্ট্ৰীয় আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় খ্যাতিসম্পন্ন জনপ্ৰিয় জুৱালাৰী ডিজাইনাৰ তথা ডুগডুগী স্বত্বাধিকাৰী। Aircraft Maintenance Engineering ৰ চাকৰি ত্যাগ কৰি অসমীয়া গহণাক বিশ্বদৰবাৰত থিয় কৰা ক্ষেত্ৰত মুখ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। তেওঁ সাহিত্য চৰ্চা লগতে সামাজিক সাংস্কৃতিক দিশতো অসমৰ হকে যথেষ্ট বৰঙনি আগবঢ়াই চৰ্চা লাভ কৰি আহিছে। অসম জাতীয় পৰিষদৰ অনুসূচিত জাতি শক্তি ৰাজ্যিক সম্পাদক হোৱা লগতে ২০২১ বহা বিধান সভা সমষ্টি পৰা প্ৰতিদ্বন্দিতা কৰিছিল।

উৎপল বানিয়াই লাভ কৰা সন্মান সমূহ:

- ১) নিউ ইণ্ডিয়া কনক্ৰেড দিল্লীৰ বিজ্ঞান ভৱনত "ৰাজ্যিক প্ৰামাণ্য উদ্যোগৰ" সন্মানেৰে সন্মানিত
- ২) ড০ এ পি জে আব্দুল কালাম এৱাৰ্ড
- ৩) অসম অনুসূচিত জাতি যুৱ-প্ৰতিভা বঁটা
- ৪) 'দ্য বিজ্ঞান বাণিজ্যিক বঁটা'
- ৫) এক্সপ্ৰেছ এক্সপ্ৰিভিউয়াৰ এৱাৰ্ড ২০১৬
- ৬) ইণ্ডিয়ান এম্বিডাৰ এৱাৰ্ড-২০১৯
- ৭) ইয়ং আইকন অৱ দ্য ইয়ং-২০১৯
- ৮) শ্ৰেষ্ঠ জুৱালাৰী ডিজাইনাৰ (ফেডিচনাল)
- ৯) উদ্যোগী বঁটা - ২০২০
- ১০) নিউজ দপণ কনক্ৰেড অনুষ্ঠানত "যুৱ উদ্যোগী বঁটা ২০২২"
- ১১) দি এ নিউজ প্ৰাফ "পাৰ্চনেল এৱাৰ্ড"

উৎপল বানিয়াৰ সাহিত্য ৰচনাৱলী:

- ১) THE HISTORY OF TRADITIONAL ASSAMESE ORNAMENTS
- ২) অসমীয়া গহনা গাঁঠনী বুৰঞ্জী
- ৩) একাজলী মৰম পোৱাৰ অপেক্ষাত
- ৪) অসমীয়া চলচ্চিত্ৰৰ পিতামহ "ইন্দ্ৰ বানিয়া"
- ৫) প্ৰাক্তন মুখ্য সম্পাদক "ৰামধেনু-একমাত্ৰ সাতোৰঙী মাহেকীয়া আলোচনী
- ৬) কামপুৰ ৰঙালী থানৰ স্মৃতিগ্ৰন্থ "সচিত্ৰ-ৰঙালী - মুখ্য সম্পাদক

Rongali Bihu 2013

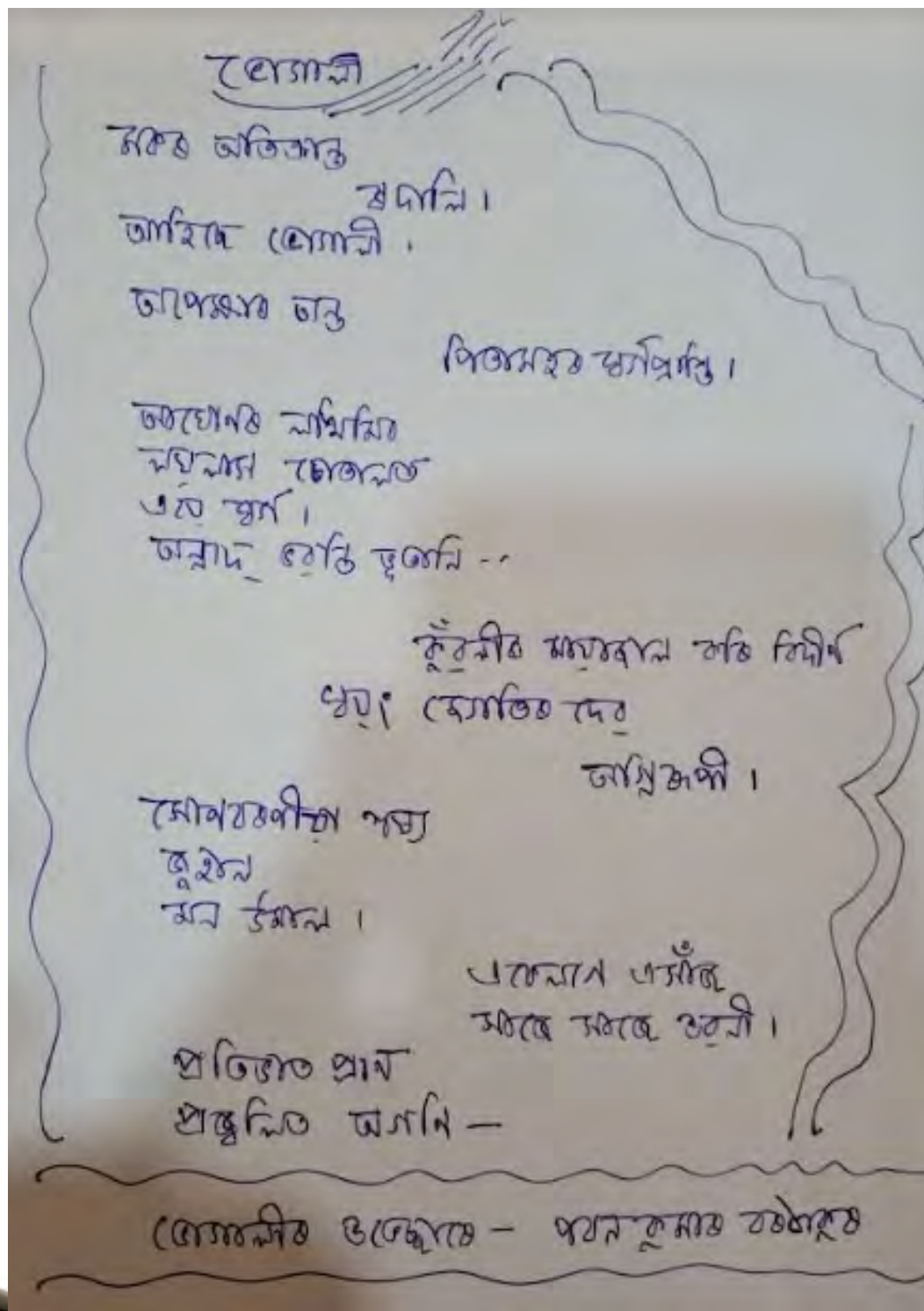
"ৰেঙনি"

সাহিত্যৰ আত্মস্বৰূপ কাব্যিক অনুভূতিৰ আলফুলীয়া দলিচা, কবি
সকলৰ শব্দৰ অনুসন্ধান আৰু অনুভৱ প্ৰেৰণৰ এক বিশেষ প্ৰয়াস।

**Paban Kumar
Borthakur**

Additional Chief
Secretary, Govern-
ment of Assam

হাজলীয়ে মনোহৰ
হাজলী কৰা
বাঁহী - তাঁপা ঢোল দগাৰে
চিহ্নকৰীৰ নৃত্যৰ ছেত
মনৰ সুঁহিগাতৰো
সাতেই হুঁক
গো-ঠাৰ উত্তি হুঁক
মনুচ্যৰ মনত মানুহতা
সুঁহি হুঁক
নোদেখা বনাই- অলৌকিক কৰা
নতুন বহাগি
আপোনাৰ বাবে
সকলো প্ৰকাৰে
মহানুভৱ হুঁক
আন্তৰিক তুহেছো
পৰম সুখাৰ বহাগুৰ

ব'হাগ

বতৰে ভাঙে এঙামুৰি,
ধূলি - ধূসৰিত ধৰিত্ৰী।
বতৰে বাগৰ সলাই,
প্ৰকৃতিয়ে ৰঙ বদলাই।
ব'হাগৰ সুৰাসত সৰুদৈয়া বাইটিৰ,
গা মন ৰাইজাই।

ওৰোটো বছৰ অপেক্ষাৰ অন্তত ব'হাগ আহে।
ব'হাগৰ বতৰা আনে কুলি, কেতেকী আৰু কপৌ ফুলে।

ব'হাগ মানেই...
বাপতিসাহোন বিহুটি,
মাকোৰ তালে তালে,
বিহুৱানৰ ভাজে ভাজে,
জেতুকা বুলীয়া হাতে,
হাটতিত সাঁচি ৰখা,
অলেখ প্ৰতিশ্ৰুতি,
চেনাইলৈ বুলি।

ব'হাগ মানেই...
ন পানীয়ে সজাই তোলা,
প্ৰকৃতিৰ কোমল আলফুলীয়া,
সেউজী সেউজী অনুভৱ।
ফুলিম ফুলিম বুলি আমজোপা সৱতি,
অপেক্ষাৰত কপৌ ফুল জুপি।

ব'হাগ মানেই .....
বৰ্ষাসিন্ত সন্ধিয়াৰ জুৰ মলয়া,
কাহিলী পুৱাৰ আনন্দত মতলিয়া,
প্ৰভাতী পক্ষীৰ কলৰৱ।
বলুকাৰ ঝাঁও বনৰ বুকুত
জিলিকা তেজাল বেলিটি।

ব'হাগ মানেই .....
কোকিলকণ্ঠী সুৰিয়া কুলি,
উমান দি যায় মাজনিশা,
কপৌ ফুলিব বুলি।
উলাহতে চিঞৰি যেন মাকক কয়,
কাউৰী মাহীৰ বাঁহত এৰি যোৱা,
মই ডেকাটো হৈ গ'লো চোৱা।
বৰদৈয়া গোঁসানী কাবৌ কৰিছো,
বিহুৰে শপত! নেভাগিবা তুমি,
গছৰ ডালৰ কাউৰী মাহীৰ বাঁহটি
আমাৰো যে সংসাৰ বঢ়াবৰ হ'ল।

কৃষ্ণা শৰ্মা, গুৱাহাটী, অসম

গুৱাহাটীৰ টি চি ফুল আৰু কটন কলেজত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি ১৯৮৩ চনত অসম ইঞ্জিনিয়াৰিং কলেজৰ ইলেক্ট্ৰিকেল ইঞ্জিনিয়াৰিং বিভাগৰ পৰা স্নাতক ডিগ্ৰী গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত ১৯৮৪ চনত অসম ৰাজ্যিক বিদ্যুৎ পৰিষদৰ সহকাৰী অভিযন্তা হিচাবে যোগদান কৰি অসম বিদ্যুৎ বিতৰণ কোম্পানী লিঃৰ মুখ্য মহা প্ৰৱন্ধক (মুখ্য কৰ্যালয়) হিচাবে ৩১ জুলাই ২০১৯ চনত অৱসৰ গ্ৰহণ কৰে। বৰ্তমান গুৱাহাটীৰ কল্কিনী নগৰৰ বাসিন্দা।

Woman (নাৰী)

By-Gariyasi Medhi

[This is a translated piece from my Mom's original Assamese poem "নাৰী". Presenting both the pieces side-by-side for your reading and conception.]

Where have you ruined your acquaintance?

In the stale work of household?

Is it in the fire of the kitchen?

Or

Day and Night

Nursing to the revered?

No, nowhere it was lost,

No place it was missed,

You'll discover your past

In your own created blood!

Woman,

Never, you aren't a sorrow river

You are an austere endeavour

Intellect Prudence you are,

Creator incomparable you are,

Yeah, you're eternally a praised Mother Forever!!!

“মই বহাগী”

জানমুন বাজকুমাৰী
সোণাবি, চবাইদেউ

সমতনে আনিছোঁ তোমালৈ বুলি
এমুঠি সজীৱ হাঁহি,
প্ৰাণ চঞ্চল এটোপ দুটোপ
মেঘ মুকুতাৰ লানি,

মালি হৈ সজাইছো
তোমাৰে বাবে এখন সুবিমল ফুলনি,
সুগন্ধি সুবাস চতুৰ্দ্দিশ বিয়পাই
তগৰ, কপৌ আনিছোঁ বুটলি।

একাজলি ব'দালি আনিছোঁ
তোমাৰ কাৰণে
হাঁহিৰ বহণ সানি
হালধিৰ বৰণ ধালি।

আশাবোৰ আনিছোঁ আঁচল উবুৱাই
সেউজ ছটিয়াও বুলি
কুলি কেতেকী পক্ষীবোৰ মাতিছোঁ
শুনোৱাবলৈ সুবিয়া গীত এটি।

ভাল লাগিলে ক'বা
যি লাগে নিবা
সকলোবোৰ থৈছোঁ
তোমালৈ সাঁচি।

একাজলি সপোন নিবা
এচিকুট স্মৃতি নিবা
যি লাগে
নিবা তুমি বাচি

এমুঠি পখিলা দিম, এলাহনী সৌত দিম
দিম এতৰপ আশা
বেলিৰ প্ৰথম প্ৰহৰতো
আছে বহু কথা।

সুবুয উদয়ৰ প্ৰথম প্ৰহৰৰ
পুৰণি আমাৰ প্ৰীত
অহা আবু যোৱা, কিছুক্ষণ ৰোৱা
এইয়াই সৃষ্টিৰ ৰীত

বহু আছে দিবলৈ
নিজৰহে দিব খোজো মই
লোৱা যদি
দুহাত পাতি।

বহাগী তুমি আমাৰ বন্ধি

বহাগী তুমি আহিছা
বহাগীত শুভিছা এগাহি হাটনাহা,

বীতামনি শৰ্মা
হাতীগাঁও;

বীতামনি শৰ্মা
লেখিকা

বহাগীখুৰিৰে বোণোৱা তেজাৰ গুঁঠপুৰি
দুখাতত জেতুকাৰ বোন,
স্বপ্না, বিশ্বাৰ এজন্ত জিনিৰে
চেনাইৰে মৰমবোৰ- ।

প্ৰেঁহাৰ বহাগী অসমী জীয়াৰী
দুখৰো উলৰি দুখ,
শুৱনি পৃথিৱী শুৱনি অসমী আদি-
অচিন ব্যাধিত শৃংখৰী-
আকাশে বতাহে মৃত্যুৰ কিৰিণি
অচিন আওকৰ নিষ্ঠাৰ হাতোৰাত
বন্দী আজি সমস্ত পৃথিৱী ।

উদাসী পৃথিৱীৰ এয়া অচিনাকি হাঁহি,
নুমুঠে হিহাত আৰু প্ৰেমৰ পাপৰি-;

তথাপি আহিবা বহাগী
প্ৰতিটো বসন্ততে তুমি,
আমাৰ এগছি বন্ধি হৈ-
অসুখী মনবোৰ পোহৰ কৰিবলৈ

আৰু মঙহীৰনী পুৰ্ণ অক্ষয় জ্যোতিৰে,
ধৰনী ধুনীয়া কৰিবলৈ ॥

তুমি আহিছা

কিহা এক অকুজ, জিহাৰনত
মন মোৰ হৈ উঠে চকুত,
এইয়া বহাগ অহাৰে
বতৰা নৈক বাৰ !

বহাগী তুমি আহিছা
পনাম মদ্যৰ কেইডুদি
৭ বাঙলী হৈ উঠিল
বুনিউল বৰোঁফুলতুমি ।
তুমি আহিছা,
চোন পেপাৰ সাজত,
তাঁত মানৰ তাঁতৰ মকত
তুমি অহাৰ জাননী ।

বুনিৰ মিঠা সাজত
গাজনিমা- বোতলীৰ
হিমা জমা সাজত
তুমি আহিছা ।

বগল-বুঝা কাপ
বিজুলী গাজনীয়ে
মুখল বাৰু বৰফুল নৈ
তুমি বৰদীচা হৈ আহিছা ।
তুমি আহিছা সৰতলৈ
সাগ-পেগৰ
বতৰা বিলাবলৈ --- +

মিনু ফুকন গগৈ,
অৱসৰ প্ৰাপ্ত অধ্যক্ষা
যোৰহাট, অসম

Rongali Bihu 2021

Rongali Bihu 2015

"এখন #অসমীয়াSelfie"

"এখন #অসমীয়াSelfie"

"এখন #অসমীয়াSelfie"

Sankardev's Tithi 2020

"শ্রদ্ধাঞ্জলি"

বিদেহী সকলৰ আত্মাৰ সদগতি কামনা কৰি শ্রদ্ধা অৰ্পিত কৰাৰ এক
প্ৰচেষ্টা।

A Tribute to my Grandfather Kashinath Saikia – An unsung Visionary and an Entrepreneur

-----By Indrani Bora

He was born in 1889, the fourth son of Late Rai Bahadur Betharam Saikia of Naobaisa village in Jorhat. He graduated from Calcutta university in 1913. The government of India then awarded him a scholarship to study industrial chemistry abroad. But the outbreak of World War-I in 1914 ruled out studies abroad.

He took up a job in the Bengal Paper Mill. having worked there for some time, joined a Japanese firm and went to Japan and received training in the manufacture of paper. He then joined a Burmese paper manufacturing concern in Rangoon. As its chief chemist, he was promoted as works manager. While in Burma he invented a new process for the manufacture of cardboard. He patented the process in India and Germany and earned Rs. 65,000/- in royalties. The patent also won him the fellowship of the Chemical Society of London. He returned to Assam in 1921 to setup a paper mill, and travelled widely to England and Germany in connection with the project, but the venture did not succeed.

In 1923 he setup the Jorhat Electric Supply Company. he was the first man to introduce electricity supply to Assam. The first water supply scheme of Jorhat was run with the power generated and supplied by his electric supply company. He also introduced the first power-driven rice mill at Jorhat.

Among his other achievements was to build the Silchar Kumbhirgram Aerodrome. He also set up a cement factory in Garopahar Hills district of the undivided Assam in the early part of the 20th century. Kashinath Saikia was twice nominated to the Assam Legislative council. the first he defeated an Englishman to win a seat in 1926 and the next spell from 1931 to 1937. Kashinath Saikia always made a mark, a man of excellent taste, and also a well-dressed legislator. He was decades ahead of his times in his thinking.

Rocked by ill health he passed away on 8th May 1962 in Guwahati.

Fittingly, today his statue stands in front of Jorhat's Bidyut Bhavan, the headquarters of Upper Assam Electricity Distribution Company as a commemoration of the life and achievements of this pioneering industrialist who first "lit" Assam.

Today it is hard for our youngsters to imagine how he managed to achieve his successes in those days without the internet, airline travel or good communications.

My grandfather Kashinath Saikia with his father Rai Bahadur Betharam Saikia

A Tribute to Dr. Kabindra Borkakati

DOB: 14th Nov, 1956

By Priyam Borkakati

DOD: 7th Feb, 2022

Papa was from Morigaon district, Assam. He was always a very bright student and an all rounder from his childhood. He sat for an All India admission test and was granted admission on the basis of merit in Ramkrishna Mission Vidyalaya, Narendrapur, West Bengal to study Class 5 through to class 12. There are innumerable stories and experiences that Papa and his friends have shared with us of his residential school days.

It was there in Ramkrishna Mission that he attained interest in Football. He was a national player in football and athletics and was offered an undeniable offer from Bata Sports Club when he was in class X to join their club and represent them in football and athletics and wanted to sponsor his studies in Engineering in Jadavpur University. He declined that offer and came back to Assam to pursue his graduation from the prestigious Assam Agricultural University where he was equally involved in studies and well as sports. Papa used to be the number 1 in the boy's team and mom used to be number 1 in the girl's team and that is how they met and formed a love connection during their college days.

Later Papa did his PhD in Soil Science from Ludhiana Agricultural University and attained his Doctorship. After that, Papa got a fellowship to do his Post Doctorate from International Rice Research Station (IRRI), Phillipines where my mom was doing her PhD.

Most of his career was in AAU and served as a Scientist and Professor in the Dept of Soil Science. Towards the end of his career, he applied and competed with various IAS Officers to attain the prestigious Director of Agriculture for the state of Assam who works with the Agriculture Minister of Assam. During Papa's tenure, the Agriculture department of Assam along with his colleagues won several awards and recognitions and scored high on the national charts of Best crop producing states of India.

These were summary of Papa reaching the pinnacle in his academic and career life. We compiled a memoir for Papa where all of his friends from different phases of his life wrote their experiences of Papa. One of the uncle wrote, "Kabindra's stellar career still pales in front

their experiences of Papa. One of the uncle wrote, "Kabindra's stellar career still pales in front

of him as a person". This sentence holds true because, as though he triumphed his academic and career, he is even better as a human being that outshines everything and even the best of his career.

Papa was a one in a Million person, God does not make people like Papa these days. He was a very strict disciplinarian but had the softest heart. He loved his wife and 3 daughters to the core and his friends and peers give example of that. He loved and cared for everyone and was one of the kindest people you can ever come across. Till the age of 65, he still had contacts with all his school friends, college friends, colleagues, people he met in his international work tours and other people he came to contact with. At one stage, for a very long time, Papa was really good friends with one of our campus gatekeeper who loved Papa for being a kind person and who did not distinguish between people and status. They all adored and loved Papa till his last breath and even after he was gone. The amount of love and care we received after Papa's demise was incredible, uncountable and unimaginable.

Papa loved to cook and feed people, he was a true foodie. He travelled the entire world, from Washington DC, New York, Paris, Netherland, Phillipines, Thailand, Vietnam, China, Mauritius, Africa etc... throughout his entire life span and he had such a sharp memory that he could tell you exactly what local cuisine to eat, name of the local fruits, which hotels to stay, which restaurants to go, which sites to see when you are in a particular country.

Papa loved to live his life king size and to the fullest and these 65 years was enough for him to do everything that he loved. He loved to the fullest, he cared to the fullest, he travelled to the fullest, he loved food to the fullest, he worked hard to the fullest, he inspired to the fullest, he helped people to the fullest, he nurtured to the fullest, he loved his family to the fullest, he laughed to the fullest. Remain the same enthusiastic, jolly and kind person that you were, Papa. We love you a lot.

I have compiled and quoted a few lines from the memoir for Papa to show how grand and majestic personality he had:

"My dad believed in living life to the fullest. His enthusiasm is unmatched. His students and colleagues might agree that his aura is unmatched and a very few are blessed with such a spirit" - Sushmita Borkakati

"As I sit down to write about Kabin Moha, I feel like I am about to explain a great mountain. But not just any great mountain. He is also the trees on it, and not just the trees, but the birds, not just the birds but the rainbow behind the mountain, not just the rainbow but the wild flowers covering the entire mountain, not just the wild flowers but the dew drops on each blade of grass. The wind and the earth and rays of sunset, the fluorescent sky - that's him". - Mehzabeen Hussain

"Kabindra; The name itself conjures up an imposing figure. He was larger than life not only by his presence but also in his attitude towards life as well as towards his fellow humans, and in everything else he did. Rest In Peace brother. The world has certainly become a poorer place with your absence" - Munindra Nath Bezbaroa

"I have seen in Kabindra leading scientist, an efficient administrator, down to earth frank critique, very polite but firm, and a true friend, all the good qualities in a single person" - Dr. V. P. Singh, IRRI, Phillipines

"When we were in Class X, the well known Bangladesh Football Club 'Abahoni' came to play and exhibition football match with our Ramkrishna Mission football team. During the course of the match, he took a shot from well within his own half and the ball went sailing into the Bangladeshi team's net. Seeing the teenager achieving such a feat, all the Bangladeshi players came to Kabindra and gave him a victory lap on their shoulders round the ground" - Dr. Dipak Kumar Bora

"How broad a heart can be - He must have had an additional chamber in his heart which he reserved for love, care and affection for those whoever comes in contact with him" - Dr. Abu Kausher Hazarika

"Dr. Kabindra Borkakati played successfully all the roles a man can play in his life. His loyalty as a whole was tremendous. That is why he could play all the roles so diligently. He was a man full of enthusiasm with very high standards of sportsman spirit and that is why he could create a niche wherever he went. The unpretentious personality was hallmark of Dr. Kabindra Borkakati" - Dr. Naba Nahardeka

"I recall this even today after more than 44 years just to recall how he treated people. Wherever he was, he would change the mood of all from a situation of tenseness to a situation of jolliness. I have thousands of memories to share that we spent time with him whether it was hostel or department later. They way he changed the mood of everyone was just exemplary. No one could do this except for him". - Dr. Dilip Kumar Patgiri

"What was different in him was his big heart and at the same time his simplicity being the basic character. Manifestation of the rest of the attributes we normally could see in him had its roots in his basic character. His ability to adapt in any situation was exceptional. He is an example of the hidden talent of rural India". - Dr. Mridul Hazarika

"Kabinda is unique and second to none in humanity and hospitality. I have been given to understand that during his 5 years stint as the Director of Agriculture of the state of Assam, he proved to be the best amongst all his predecessors". - Dr. Kailash Chandra Pradhan

By his loving daughter,
Priyam Borkakati

①

সহস্রাটিক ছাত্রক সমূহৰ লোহৰেৰে আলাপিত কৰি যোৱা-
বৰদেউক নজনা মানুহ খুব কৰ্ম সাধ্যকৰে আহিছিল।
~~সেই~~ তেওঁৰ পুত্ৰৰ বাতৰিত লগা মানুহে আহি শেষ যাত্ৰাত
ভাগ লৈছিল আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ চৌহদ আৰু কামৰীয়া
অপ্ৰণাল লোকে লোকাৰণ্য হৈ গৈছিল। তেওঁৰ সৰে অনুজিত
বাক্যৰা স্মৃতিচক্ৰত অলুমানত লগা মানুহে ভাগ লৈছিল।
সকতে বৰদেউক খুব কৰ্মকৈ লুকাই বিহুতহে লগা লাইছিল।
সেইসময়ত তেঁনো ছাত্ৰছাত্ৰীৰ বাবে কোন আছিল সেয়া
বোঁপৰা হোৱা নাছিল। কিন্তু খুব ভৰমেৰে "মাজনী"
খুনি মতা মাতমাৰ আৰ্জিও কানত বাজে আৰু অৰিছাকত
এক বিশেষ আশ্বাস লাভ কৰা মনত লৰে।

ঠিক তেনে এটি সম্ভৱত কথা - । এদিন বৰদৈৰ্জগৰ সৈতে
 তেওঁলোক লাচিত বগৰত ঘূৰি লক্ষ্য আনত এনাৰ্দ্ভত
 ঘৰলৈ বুলি খোজলৈ যোৱাত এটি সৰু স্থিতি বনলৈ
 গুহিহু । সেইসময়ত মোৰ বয়স হ'লো ৮-৯ বছৰ
 বয়সৰ হ'ব । বৰদৈৰ্জগ আৰু বৰ লাহে লাহে খোজলৈ
 গৈ আছিলো আৰু তেওঁলোক বাটে বাটে ইন্দ্ৰজি প্ৰায়ত
 আৰু মৌখিক আৰু সুৰি সুৰি গৈ আছিল । এনেদৰে
 কিছুদূৰ যোৱাৰ পাছত বন বৰিছিলো যে আকো আকো
 চাইকেলেৰে লাৰ হৈ যোৱা অনেম্ম চেননীয়া- ল'খাত
 দলবোৰে জাল লগি চাইকেলত পৰা নাহি পৰে ।
 তাৰ লিছত তেওঁলোক কিছুদূৰ চাইকেলখন তৈলি তৈলি
 লাৰ হৈ যায় আৰু অনাগ দূৰ আপৰাটৈ পৈ-
 পুনৰ চাইকেলত উঠি নিজৰ বাটেৰে আপৰাটে ।
 বৰি যদিও সৰু আছিলো এই কথাই মোৰ বনত
 এক সোচ বহুৱাইছিল ।)

জোৰ কোঁহল বঢ়ি গৈ আছিল। কিন্তু বাৰ অতিকটন লাৰা
 যেনেপতি এনেদৰে চাইকেনৰ লৰা নাহি নাহি লৰে ?
 তাৰবহু-লুচুহে খুন্দুৰ বৰিচিলো অকলসকল ছাৰ
 হৃদয়ত তেওঁৰ প্ৰতি থকা এক সুকীয়া গুৰু মৰ্যাদাৰ কথা।
 মাৰ বাবে জালা ছাই অকল শুলৰ চৌহদৰ আওতাই নহয়
 বাটে লগে তেনেকৈ দেখা লাগেও এনেদৰে আদ্যা জাৰ
 সমীহ বৰি চাইকেনৰ লৰা নাহি সন্মান দেখুৱাইছিল।
 লাহে লাহে জাৰ হোৱাত বুজি উঠিলো জিৰমাগৰ চৰকাৰী
 উচ্চতৰ মাধ্যমিক বহুস্থায়ী-বিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ হিচাবে
 শিক্ষাজগতলৈ তেওঁৰ অৱদানৰ কথা।

১৯৮০ চনৰ অসম আন্দোলনৰ সময়ৰ আ আৰু জৰ্জীৰ
 সৈতে আমাৰ পৰিয়াল কিছুদিন অস্থায়ী ভাৱে জিৰমাগত
 থাকিব লৈছিলো। সেইদিনাৰ সময়তহে বৰদৈতক নিয়ন্ত্ৰিয়া
 কৈ লাইছিলো। সেই জেজিয়া নহয় শ্ৰেণীও ছাই।
 লাহে লাহে চৌকি লৰীয়াৰ বাবে সাজু হোৱাত সময়।
 বৰদৈতক তত্ত্বাবধানত সেইসময়ত বহুতো সুখ সুখ
 ওখ তেওঁৰ লৰা জিৰি বঢ়িছিলো। আনকি বা ই-ৰাজী
 মৰা ছৰলজামিন তেওঁ শুদ্ধভাই দিছিল। তাৰোপৰি
 হাতৰ আমৰ, কানন ইত্যাদি আৰু খৰকৈ লিখাও
 অভ্যাস কৰিবলৈ বৰদৈতকই উদগনি দিছিল। লৰীয়াত
 আনকি লেপাৰত সহজ খেচ লগা প্ৰশ্নোত্তৰ আপত্তি কৰাত
 উপদেশ দিছিল আৰু পিছত আহি দৈন প্ৰশ্নোত্তৰ উত্তৰ
 দিয়াও অভ্যাস কৰিছিল। এনেদৰে বিভিন্ন উপদেশ

সমুহ একত্ৰমে লালন বগি গৈছিলো ।

ঈৰ্ষান বৰদেউৰাই পৰ্বলি সমুহত মাত্ৰঘণ্টা চকি বগি
 ছুলাই সাদা আঙাৰ সব সব কামোৱাত বুদ্ধ গৈছিল ।
 আইনী আৰু মোৰ দিন আক বা ইন্ডাৰীমনি হওঁ
 বুজাই থৈ গৈছিল । সেই একেই ঠিকীৰে তেওঁ
 জাত সহস্ৰ ছাত্ৰক জ্ঞান দি গৈছিল । কোনোৱাই কিবা
 খুজিলে সলসলীয়াকৈ বুজাই ফোৰোঁক তেওঁ কঠকঠ বুলি
 অনুভৱ কৰিছিল ।

মোৰ মৌকি পৰীক্ষাৰ বিজ্ঞানৰ দিনা স্বত্বিনুগত পৰাই
 ঘন চৈতন্য মণ্ডল হৈ আছিল । কি বিজ্ঞানত পায়, কেনেকৈ
 হ'ব ইত্যাদি বিভিন্ন চিন্তাই তুলিছিল দি বগিছিল । সেইকথা
 অনুভৱ কৰিয়েই হয়চো ফুললৈ গৈ বিজ্ঞানত প্ৰোথনা
 কৰাৰ আগতে আঙাৰ ঘৰলৈ আহি মোক কৈ গৈছিল -
 " মাদনী-অ', চিন্তা নকৰিও মোৰ ভাল হ'ব " । চাইতেল
 ঘন চলাই ফুললৈ বাওঁমা হওঁতে উঠিছিলো বৰদেউৰা
 বাবেই যেন ভাল পবত আনন্দ লাগিও । একান্তমনে
 ইন্দ্ৰবক প্ৰাৰ্থনা কৰি বগিছিলো ।

প্ৰায় ২ ঘণ্টা মানত পাছত ফুলৰ এজন কৰ্মচাৰী
 উঠাতু মাই আঙাৰ ঘৰলৈ আহিছিল । তেওঁৰ হাতত
 এটুকুৰা ~~কামোৱা~~ কামোৱা এটা "তৰা" আৰু তেওঁ
 লগাইছিল । প্ৰথম অৱস্থাত বুদ্ধিলাস নাছিলো তাৰ অৰ্থ ।
 অকাল পাছত কেইবাজনো ফুলৰ লিখকক সৈতে

তেওঁ যেতিয়া আমাৰ ঘৰলৈ আহিছিল আৰু সকলো
আত্মবিশ্বাস আৰু শুভাশীৰ্ষ পাঠছিলো অচৰিত সেই একে
আশ্বাস, বিশ্বাস আৰু প্ৰদ্বাৰে মনটো ভৰি পতিছিল।

নিঃস্বার্থভাৱে সমাজ সেৱা কৰা বৰদেউতাই আমাৰ
সামগ্ৰিক অনুস্থান প্ৰতিস্থান আৰু বৰ্জস্থানত সৈতে
জড়িত আছিল। যাকৰণে তেখেত ঘৰলৈ প্ৰত্যেকদিনে
অহাৰ অহাৰ সৈতে বৈছিল। যি যি যি কৰ্মতে
নাহক কিয় প্ৰত্যেককে চাহ জনালানেও শুশ্ৰূষা কৰায়ে
এক অনিৰ্মিত নিয়ম আছিল।

বৰদেউতাই মোৰ দেউতাকো যেতিয়া অতি সৰু লৰা
হিচাপে লৈ আৰু লালন কৰা দেখিছিলো আৰু আদায়
মুখ ফুৰি লাইছিলো। এদিন পৰ্লি দেউতা মোককাটিলে
ওলাই গৈছিল। ঘূৰি আহাৰ সময়ত বৰদেউতাই যেতিয়া
দেউতাক দেখা পালে, "বোদাই, তই পৰ্লিগমন ক'লা
চাৰ্চ লিগ্ন ওলাই নাথকিগেন" বুলি কোৱা পৰ্লি
দৰিণে বহুত দিনলৈ কানত বহিছিল।

একোলা বৰ্জস্থান দৰে চাহা হৈ সমগ্ৰ লিগ্নালৈকে তেওঁ
আৱৰি ৰাখিছিল। তেখেতৰ মৃত্যুৰ বাৰ্ষিক্যক আদিও
বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰে। যদিও আদি কিছুদিনত পৰা তেওঁ
লগায়ত হৈ আছিল, এওঁ মৃত্যুৰ বাৰ্ষিক্য আদিও
অনুগতিত আও লুগিহ। নেদেখাৰ ওপৰত প্ৰাৰ্থনা
কৰিছো মতে তেখেত আত্মাই চিৰজালি লাই। তেখেত
আদৰ্শ আৰু অনুগ্ৰহনাই হৈ আমাক সাদাৰ বাট দেখুওৱে।
প্ৰতি এককলি অহা অহুলাই হৈছিলো।

বৰদেউতাই

~সমাপ্ত~

A Tribute to Dilip Gogoi

DOD: 23/04/2020

Age 77 years

Died in Bangalore with Covid

*****

Samudra and Papori Gogoi: We take this moment to thank our Assamese community for coming forward and helping us in our situation of distraught. Last year, due to the pandemic and lockdown everywhere, we were not even able to travel to India and pay our last respects to beloved Deuta. It was the most unfortunate event for us being the eldest son and daughter-in-law. Though we missed the last rites of our father, however, with the help of our Assamese community here, we were able to perform all the rituals from Naam, Doha kaaz to Adya Shradho, Maishyasporkho everything as per our traditions here. This means a lot to us, and we will remain forever grateful to our Melbourne Assamese community for their immense support and love.

Dr Premananda Kalita

(DOB 26.05.1942 DOD 03.05.2020)

"Deuta " as we fondly called him ,was a man of great knowledge ,wisdom ,humility and possessed a unique spirit and zeal to live life to fullest. Always a happy man ,and with a quite demeanour ,he passed away from an illness which he fought bravely till the end. He left a legacy that guides our family each day ,and I continue to feel his warmth and presence everyday.

Rest In Peace Deuta , with Love

Bidisha (Daughter)

Rongali Bihu 2021

Rongali Bihu 2015

"অসমীয়া থলুৱা ব্যঞ্জন"

Some traditional recipes of Assam

Til Diya Murgi Mangxo (Chicken with Black Sesame Seeds)

Til diya Murgi. Country chicken. A generous slather of black sesame paste. The rage of peppercorn. The warmth of ginger. This is comfort food at its sublime best !!

PREP TIME - 5 mins
COOK TIME - 35 mins
TOTAL TIME - 40 mins

INGREDIENTS

- 500 g chicken curry-cut pieces
- 4 tbsp black sesame seeds lightly toasted and soaked in warm water for 10 minutes
- 8-10 black peppercorn
- 4 big onion finely chopped
- 2 tsp ginger finely chopped
- 3-4 cloves garlic finely chopped
- 8-9 green chili slit
- 1 tsp turmeric powder
- 1 tsp cumin powder
- 3 tbsp mustard oil
- salt to taste

INSTRUCTIONS

Make a smooth paste of black sesame seeds and black peppercorn with very little water. Keep aside.

1. Heat oil in a pan. When smoking hot, throw in the ginger, garlic and onions, saute till the onion is a gorgeous golden brown.
2. Now add the chicken, turmeric powder, cumin powder and green chilies, cook over a medium flame for 5-7 odd minutes.
3. Add ½ cup warm water, continue to cook over a medium flame till the chicken is about to 75% cooked, 10-12 mins I would say.
4. Add the black sesame and peppercorn paste, give it all a hearty mix. Splash a little water if it is becoming a bit too dry.
5. Cook till the chicken is tender, another 5 minutes or so. Adjust seasonings. Serve hot with rice.

TOGOR PHOOLOR BOR

By Anuradha Baruah

সকলানৈকৈ বড়ানী হিন্ধৰ কুৰিছো হাটিলো।
হিন্ধ বুলি তেজৰ ফুলৰ ব্ৰহ্মিণি, এটোক আনহাতে
তেজৰ ফুলৰ বৰ বসাইলৈ লাবিব -

- ১। তেলৰ আৰু তেজৰ ফুল (কেইনামান)।
- ২। তেলৰ বেল, নিম্বা, শালি, জলকিন্ধা গুৰি, আৰু
বেকি, লৰৈদাৰ।
- ৩। হিচাটলৈ এতিয়া আহিব।

বহাগবিহু পদ্ধতি -

প্ৰথমে তেজৰ ফুলখিনি জালি, ফুলৰ কেইদিনা অন্ধ
তলত অন্ধতা কাটি উঠে নত লামে। তাৰ পাছত
হাতিজাল যোকাখুচিৰে দৌলনৈকৈ আগলি, তাৰ দ্বিতৰত
থকা *Sligama* (পখান দহ) জাল আওঠে নত লামে।
ফুলখিনিত লোক-লগুতা আহে কি সেই লৈ, তেল
নিম্বা লগত ১০ মিনিট আৰু তিমে হাতিত লামে।
লগত পখা উঠে লগত খিনি নিৰ্ভৰাল দিও লামে।
তেলৰ বেল বাতি উঠে লৈ নত লামে। তাৰ
লগত নিম্বা, শালি, জলকিন্ধা গুৰি আৰু বেকি, লৰৈ-
দাৰ, জোখ অনুলাও মিনটে লৈ লগত খিনি নত
লামে। বেদি লগত গুৰি বানান। ফুল কেইপাহ
কেই বেলত ১পাহ, ১পাহ লৈ নেতিমে হোলালৈ নে-
তিয়াও নান। তেলত শুকুৰালৈ উঠি আহ লামে।
আঠলৈ বৰ সোহাদ হুই।

অন্যতম ~ অনিৱৰ্ত্ত আত্মলব লগত Superfood Kale ৰ গুৰু ~ ~ অনিৱৰ্ত্ত বৰুৱা ~

আজিকালি health conscious মানুহৰ মাজত Kale এৰি
দৰ্শনপ্ৰিয় লাগে। পৰিপূৰ্ণিকৰণৰে ভৰপূৰ এই দেউকীয়া
লাগেবিশ Vitamin, mineral ৰে ^{উদ্বিগ্ন} সজুৱা আৰু ^{লগতে} natural
detoxification ৰ সৰে অতি উপযোগী। Salad, juice
ইত্যাদি বনাই মেহেৰাৰ উপৰিও আৰু কোনোবা বান্ধুৰ গাতি
তাবে বিভিন্ন লগীয়া বতি আছে। অৱশ্যে Kale ৰ
ওসমীয়া ^{পদ্ধতি} বনাইছে লাগি পালে। আৰম্ভেও সেৱাদ আৰু
মৰমেৰা জিগাই ৰজা মাৰি মেহেৰা পাচত এই ফেৰা
আঙুৰাৰ লগত আপোনালোকৰ আগত ওৱগত নকৰাকৈ
নোৱাৰিলো। চেপ্টা বতি ৰান্ধি চাবচোন। মোৰ
চোৱালীহঁতেও পুৰ আনন্দমনেই খাই।

উপকৰণ সঙ্গত

- * Kale একুটি - 400 gm
- * হাড়ৰ দলি - 40 gram (washed)
- * নহৰ - 2/3 ফুট (crushed)
- * জোঁজীয়া - 1 green (cut lengthwise)
- * আদা - 1 inch (grated)
- * বেকিং চোজ - 1 চাউ চামুচ
- * লানী দুখন
- * Olive oil - 2 table spoon
- * Mustard oil - 1 tea spoon
- * Salt to taste

তৈয়াৰ কৰাৰ পদ্ধতি

- ১) এগুটি Kale ৰ পাতখোৰ সব সবাকৈ চিঙি লব। বুজলৈয়া পৰিষ্কাৰিত কৰিহঁক কুটি লব। তাৰ লিচুত পাকৰাখিনি আঁচি আঁচি খুই লব। যিহেতু এই পাকৰিহঁত ওচৰি জাও, এনেদৰে আঁচি খুই ললে বান্ধিবলৈ সুবিধা হয়।
- ২) এটা কেবাহিত অলিও আইল খিনি পৰম কৰি ল'ব। তাতে খুন্দি খোৱা নহক আৰু কেচজনকীয়া দো পাতলকৈ জাকি লব।
- ৩) অৰলিচুত খুই খোৱা-জাকৰাখিনি লৰাই লৰাই আলপ দৰি ভাজক। ২/৩ খিনিৰ পাছতে বড়ো গাঢ় সেউজীয়া হৈ পৰিব।
- ৪) তাতে খুই খোৱা গুৰু দালিখিনি ঢালি দিয়ক আৰু পুনৰ ২ ছিফট মান ভাজক। তাৰ পাছত baking soda আৰু নিমখ দি কিছু সময় ভাজক আৰু পানিখিনি দি ঢাকি থৈ দিব।
 ঝাঙে ঝাঙে লৰাই ঝালিব। যেতিয়া পাকৰাখিনি পলি যোৱাত দৰি হ'ব আৰু গুৰু দালি খিনিও পলি যোৱাত দৰি হ'ব তেতিয়া কেবাখিনি খুইৰ পৰা নমাই থৈ দিব।
- ৫) চুটি খোৱা আদা আৰু কেচাখিচাঙেল খিনি ঢালি দিয়ক আৰু সুন্দৰকৈ লৰাই কৰিহঁত বৰি দিয়ক। এয়া আপোনাক কেনে ধৰে আঙুৰা তৈয়াৰ হৈ গ'ল।

পৰিবেশন:

পৰম্পৰাগত ভাৱে পৰিবেশন কৰিব। লগতে যদি বহুলাংশ নিতিবা আৰু এঁকুৰা জ্বাৰা পাছ পৰিবেশন কৰে তেতিয়া দো-আঙুৰি চুটি নামাই নোৱাৰিব। আৰু কোনে পালে তাক খাবলৈ নাপাৰিব। ইত্যাদি।

~ অমিতা বৰুৱা

Tea Garden of Assam

Assamese Association Melbourne (AAM) Inc. acknowledges the support of Victorian Multicultural Commission towards celebrating Rongali Bihu 2022.

Disclaimer: The Editorial team has included all the articles without any revision of the contents and is not responsible for the comments and/or opinions expressed by the authors.

Copyright: All the rights of any article published in this Magazine are reserved by the author of the article. No part may be reproduced without permission from the author.

For any correspondence related to the Enajori 2022 articles please contact Gitika (gitikatalukdar2000@gmail.com), Gariyasi (Gargi) (gariyasi97@gmail.com or Hemanta Doloi at h_doloi@yahoo.com

For any correspondence related to Assam Association Melbourne (AAM) please contact assamassociationmelbourne@gmail.com